

Tineretul lumii

Biblioteca Centrală
Regiunea 3
Hunedoara-Deva

6

1958

*„Inaintea furtunii”
de R. Saettel
(Moscova
← — U.R.S.S.)*

Tineretul lumii

Revistă internațională a tineretului publicată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile: germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă, și o dată la două luni: în arabă și suedeză.

*„August” de Leszek
Dziedzic (Cracovia,
Polonia)*

*„Turmă de reni”
de Enontekto Pa-
tojarot (Finlanda)*

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Werner LAMBERZ (R.D.G.)
Redactor-șef: Sukhendu MAJUMDER (India)
Membri: CHARVENET Paulette (Franța), CHBIKH Bars Lo (Senegal), JEUTNER Klaus (R.D.G.), KALLBERG Sture (Suedia), KHRAISHI Ibrahim (Iordania), LATORRE E. (Spania), VOLODIN Lev (U.R.S.S.), WILLISTON Floyd (Canada).

ADRESE

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI—Ungaria.
Redacția ediției în limba română: București, Piața Scintilei nr. 1.

*„Ceață deasupra
rului, primăvara”
de Tang Yung Yi
(Hongkong)*

*„O piscină istorică
din Bethleem a re-
gei Solomon” de
Maurice J. Michel
← (Iordania)*

DRAGI ȚITORI DIN ROMÂNIA.

Dacă doriți adresa ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă **SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.**, Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă în valoare de 1,50 lei.

În cazul când solicitați și publicarea unui anunț în rubrica „pretențiilor prin corespondență” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 lei. **TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D.** Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex.: franceză, engleză, rusă etc.).

TARILE LOR — VAZUTE DE „VÎNĂTORII DE IMAGINI”

Amatorii de fotografii pot avea gusturi diferite. Unora le place să facă portrete, alții preferă jocurile sportive sau florile.

Incontestabil, gusturile diferă. Cu toate acestea, fiecare amator păstrează în albumul său vederi luate în țara sa, în orașul sau satul în care a crescut.

Fiecare vrea să oglindească în arta sa preferată — fotografică — ceea ce iubeste mai mult.

Vă prezentăm câteva fotografii trimise de către cititorii noștri care au participat la concursul de fotografii organizat de „Tineretul lumii”.

Ele înfățișează peisajul natal al fiecăruia din creatorii acestor fotografii.

să
vorbim
despre
vacanță

De curînd ziarul „New York Times” a declarat că după părerea unor savanți cunoscuți „lumea se va angaja să cheltuiască in următorii 12 ani aproape 2.000.000.000.000 de dolari pentru armament”.

Dacă cifra aceasta va fi mai mică sau mai mare, nu știm incă. Faptul nu ne atrage poate prea mult atenția atunci c nd vorbim de vacanță. Și totuși suma aceasta nu ne poate lăsa indiferenți c nd ne g ndim cum ar putea fi folosită și sintonem siliși să reflectăm, chiar dacă de fapt g ndurile noastre zboară spre munți, spre mare sau spre țari îndepărtate.

Intr-adevăr dacă o p rticieu din această sumă, din acest tezaur fabulos, ar fi folosită pentru organizarea odihnei mneretului, pentru crearea de noi centre turistice, pentru a asigura concedii plătite, pentru sporirea salariilor tinerilor muncitori, atunci le-ar fi foarte ușor tinerilor să răspundă la intrebarea: „Unde și cum să petrecem vacanța?”

Astăzi, c nd sateliții artificiali ne fac să visăm călătorii in lun  intr-un viitor foarte apropiat, c nd energia atomică deschide posibilități neînchipuite, sintonem adesea siliși să ne facem tot felul de socoteli și să ne hot rim: sau să mergem la odihnă, sau să folosim bilele de concediu pentru a mai c știga ceva bani. S-ar părea că aceasta este o contrarizitate, dacă nu ar fi o realitate.

Se poate, bineînțeles, răspunde că mulți tineri își pot petrece vacanța, desigur, nu in

localități luxoase, dar profit nd totuși de ea.

Dar se poate vorbi de o majoritate? Dacă luăm c teva țari dezvoltate din Europa, s-ar putea să găsim numeroase cazuri c nd tinerii își petrec vacanța in mod foarte interesant. Dar in afara celor din Europa sînt sute de mii de tineri, in diferite țari, care, din nefericire, nici nu-și pot inchipui ce este o vacanță, și aceasta nu este o exagerare. Este suficient să citim c teva dări de seamă - statistici ale O.N.U., de pildă asupra analfabetismului din unele țari. In Algeria sînt 94% analfabeți, in Africa de sud - 70,9%, in Turcia - 65,4%, in Portugalia - 41,7%. Pentru ce această comparație? Imi veți spune. Fiindcă oamenii care nu au nici timpul și nici mijloacele pentru a inr șa nu au nici cele pentru a se odihni.

In ultimul timp am fost informați asupra elementelor care provoacă crizele economice ce bintuie in anumite țari. In S.U.A. există 5.000.000 de șomeri declarați; numărul lor sporește și in alte țari. Teama de șomaj obligă tineretul să se gindeasc  la viitorul apropiat mai mult decit la vacanță, la odihnă și la petrecerea timpului liber.

Dar tineretul are nevoie de odihnă, trebuie să profite de progresele civilizației la care a ajuns omenirea. Acestea sînt cerințele, dar și drepturile lui! Vacanța este un izvor de bucurie, o posibilitate pentru o mai bună cunoaștere a naturii și pentru intilniri cu diferiți tineri. De asemenea ea oferă posibilitatea unei mai bune înțelegeri, pornindu-se de la turism, care atrage tot mai mulți tineri.

Nu putem decit saluta faptul că, in fiecare an, tot mai multe organizații de tineret își unesc eforturile pentru a organiza odihna tinerei generații. F.M.T.D. face la rindul său tot posibilul pentru a lărgi schimburile de delegații și turismul, pentru a mări numărul taberelor de vară și al intilnirilor dintre tineri. Ast -primăvară, din inițiativa F.M.T.D., a avut loc o intilnire inre 12 organizații europene care au elaborat pe anul acesta un calendar de activități in aer liber și de turism pentru tineret.

Sperăm că tot mai strinsă colaborare dintre organizații de tineret, eforturile lor comune vor ajuta tinerii să-și realizeze năzuința de a avea intilniri prietenești in perioada vacanțelor.

GUERRE

Aceste c teva schite ale unui afiș publicat de Federația Națională a tinerelor G rzi Socialiste Belgiene sînt semnificative: cu prețul unei mitraliere s-ar putea construi 2 pluguri; cu cel al unui obuz: 5 case; cu cel al unui tanc: o școală; cu cel al unui avion: un spital; cu cel al unui vas de război: o uzină.

Hunedoara-Deva

S u m a r

În pagina

- 1 Să vorbim despre vacanță
- 2 G sta găsește o poartă deschisă la Stockholm
- 4 Vacanța la „Express”
- 5 Vacanță plăcută, prieteni!
- 6 Reportaj despre 10 ani foarte rodnic
- 8 O primă privire asupra Expoziției de la Bruxelles
- 10 Masa rotundă „Tineretului lumii”
- 13 Scrisoare din Indonezia
- 14 Drumuri...
- 16 Salarii mai mari in loc de bombă!
- 18 Louis Saillant vorbește „Tineretului lumii”
- 19 Note de la o convorbire
- 20 Ecouri din America Latină
- 21 Un tineret ce pășește spre viitor
- 22 Energia nucleară poate fi transformată in energie mecanică?
- 24 De la primul ghiocel p n  la ninsoare
- 26 Viena, iulie 1959
- 26 Cine vrea să corespundea cu noi?
- 28 Filatelle

Coperta noastră: Vacanța la mare...

GÖSTA

găsește

o poartă

deschisă

la Stockholm

Cine e Gösta? Este un tânăr de 15 ani și jumătate, nu mai mult. Este un băiat foarte tânăr într-un mare oraș sculptor de lumini, plin de cinematografe și de restaurante pentru oamenii cu parale. Gösta este un simplu ucenic, prin urmare nu are suficienți bani pentru restaurante și lucruri frumoase cu prețuri mari.

Ce-i rămâne așadar? Ce poate avea un băiat tânăr într-un oraș mare? Are un colț de stradă unde, împreună cu alți tineri ca el, omoară vremea. Aceasta nu este nici prea distractiv și nici prea pasionant. Dimpotrivă, e mai curind plictisitor și frig la colțul străzii.

Uneori Gösta reușește să strângă câteva coroane și atunci merge la cinema. Aci, timp de două ore, galopează călare pe un roib, urmărește un gangster sau iubește cu o dragoste inflăcărată pe cea mai frumoasă fată din lume... E frumos, e distractiv. Dar două ore trec repede.

Cazul Gösta este universal

În toate orașele din lume există băieți ca Gösta. I-am văzut pe la colțuri de stradă, prin diferite orașe ale Europei, pe acești tineri între 15 și 20 de ani, care își pun cu toții veșnica întrebare: „Ce să facem?“, „Unde să mergem?“

În unele orașe, răspunsul nu se lasă prea mult așteptat. În altele, în schimb, întrebarea rămâne fără de răspuns. Trebuie să ne gândim că toți tinerii, băieții și fetele, se simt atrași spre viața aparte a unei organizații cu scopuri bine determinate. Dar au nevoie mai întâi să găsească o poartă deschisă.

Întâlnire cu Gösta

Cînd l-am cunoscut eu pe Gösta, el și găsisse o poartă deschisă. Nu mai cutreiera străzile orașului, ci se concentra asupra unei partide de șah într-unul din centrele tineretului din Stockholm. L-am întîlnit în sala încăpătoare a unei cafenele, înconjurat de alți tineri, dintre care unii beau coca-cola, alții citeau, iar alții jucau șah ca Gösta; în sala alăturată, o orchestră zgomotoasă își striga notele ei asurzitoare.

— Ei, îi spusei eu, merge?

— De minune! Dar vă rog nu mă deranjați!

Și, apucînd hotărît una din piese, reuși o lovitură de maestru.

Porți deschise

Gösta nu este singurul care a găsit o poartă deschisă la Stockholm. Mii de tineri se adună seara în numeroasele centre și cluburi de tineret ce funcționează sub conducerea municipalității. Sînt 88 de centre. Un anumit număr de cluburi și grupe pe interese își au sediul în frumoasa clădire „Ungdomsgardar”, prevăzută cu tot felul de echipamente și instalații: sală de gimnastică, cafenele, teatre, săli de lectură etc. Arhitecții și artiștii și-au pus tot talentul pentru crearea unei atmosfere plăcute și confortabile. Pereții sînt acoperiți cu lucrări de artă modernă și cu reproduceri ale operelor marilor maestri. Tinerii învață astfel să aprecieze valorile artistice.

Centrele sînt deschise tuturor. Dar se preferă tineretul, care nu are nici un alt loc de întîlnire. Acești tineri nu țin de nici o organizație; spiritul încă nu le-a fost atras de idealuri sau vînte înalțătoare. Ei doresc pur și simplu să se distreze, să învețe și să-și dea seama că uneori este greu să fii tânăr.

Principalul scop al centrelor de tineret este să le dea tinerilor posibilitatea de a-și găsi prieteni nu la colț de stradă, ci în cafenele sau în sala activității care-l interesează pe fiecare. Centrele permit stabilirea legăturilor de prietenie și stimulează totodată activitatea creatoare de care sînt însuflețiți toți tinerii, procurîndu-le distracțiile și petrecerile potrivite tineretului: teatru, filme, concerte, baluri.

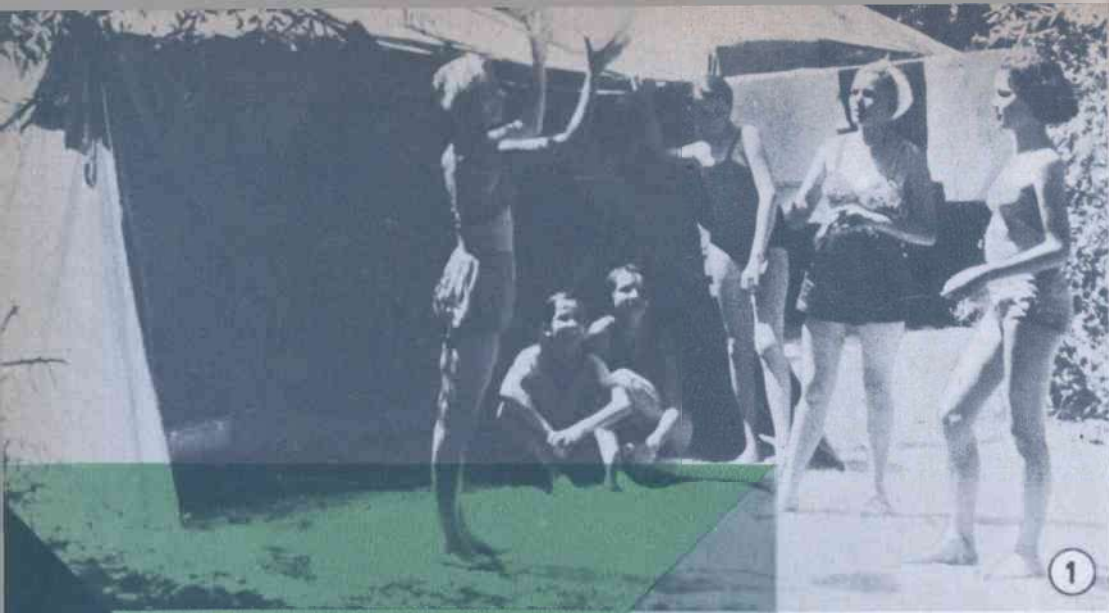
Scutite de orice impozite, centrele sustrag tinerii aspectelor negative ale vieții dintr-un oraș mare, oferindu-le preocupări cu caracter pozitiv și folositor.

○ muncă bună

Aceasta constituie o muncă bună. Sînt sigur că atît Gösta cît și prietenii săi împărtășesc părerea mea. Împreună cu organizațiile cele mai diferite de tineret, centrele de tineret joacă un rol pozitiv în viața socială a orașului. Ele dau un exemplu demn de urmat. Prea mulți tineri se întîlnesc la colțuri de stradă în marile orașe ale lumii. Prea mulți tineri se întrebă, în fiecare seară, după muncă: „Ce să facem?”, „Unde să mergem?”. Trebuie deschise un număr și mai mare de porți, pentru a primi un număr cît mai mare de tineri ca Gösta.

1. „Cafetaria” (cafeneaua) este un loc popular. Nu e greu să găsești aici prieteni. Foarte des primul contact cu centrul tineretului se face în această sală primitivă. 2. Datorită acțiivității tinerilor și beneficiilor rezultate din vizitățile de la bazare și baluri, un centru de tineret a putut să-și cumpere un televizor. Deschizînd tinerilor o lume nouă, televiziunea este totodată un mijloc prețios de educare. 3. Teatrul ocupă un loc de seamă în acțiivitatea centrelor. Cele mai bune trupe joacă pe rînd în diferitele centre de tineret din Stockholm. Municipalitatea orașului a deschis noi teatre pentru copii și pentru tineret. 4. Un amator de jazz. Muzica face parte din viața centrelor. Tinerii își formează singuri orchestrele. 5-6. Amatori prin toate colțurile. Acțiivitățile pe interese sînt foarte importante în viața tinerilor. Fetele învață să-și confecționeze singure rochițele. Băieții își dezvoltă primele lor cunoștințe de mecanică, jucîndu-se cu trenuri-miniatuă etc.

1

2

Vacanța la „express”

Vacanța a sosit! De când tot numai zălele ce ne despart de ea. Fiecare și-a ales „colțișorul”: frumosul litoral al mării, ascensiunile în munți sau țările străine pe care vrea să le cunoască.

Din nefericire pentru mulți tineri vacanța nu este decât un vis.

Și tinerii unguri se pregătesc de vacanță, și, pentru a vă face cunoscute pregătirile lor, am luat pentru voi un interviu de la directorul Biroului de călătorii și servicii al tineretului „Express”, Antal GONDOS.

În slujba tineretului

D-l GONDOS a binevoit să răspundă cu amabilitate la numeroasele întrebări puse de noi. Biroul de călătorii a fost creat la 1 ianuarie 1957, printr-un decret al guvernului.

„Mai există o agenție de călătorii — ne spune directorul —, dar era necesar să se creeze un birou special pentru a satisface năzuințele mai deosebite ale tinerilor și la prețuri accesibile pungii lor.

Activitatea noastră o orientăm în două direcții:

Prima, de a da tinerilor posibilitatea să plece în țări străine și să primească tineri din străinătate;

A doua, să facem cunoscută tuturor tinerilor Ungaria, regiunile și locurile sale minunate.”

Directorul ne-a condus apoi la responsabilii fiecăruia din aceste sectoare.

Spre cunoașterea lumii

Am făcut mai întâi cunoștință cu d-l Eugene Bois, șeful sectorului externe. Ne-a spus că munca lui este foarte interesantă: contactul cu diferite țări, cu tineri, toate acestea sînt pline de viață.

„Anul trecut treaba nu prea mergea. Întîmpinam greutăți. Trebuia să ne organizăm, și pentru noi era o muncă cu totul nouă. Anul 1958 se anunță mult mai bun. Vom tripla numărul călătoriilor în străinătate. În 1957 am organizat numai călătorii în U.R.S.S., în Germania democrată și în Polonia. Anul acesta avem contracte și cu alte țări: cu Franța, Elveția și Danemarca. Sîntem în legătură cu organizații de tineret și birouri de călătorii din Suedia, Olanda, Elveția, Italia, Republica Arabă Unită, Finlanda, Belgia, Austria și Anglia. Noi facem ce putem pentru a extinde aceste schimburi cu toate țările. Organizăm și o călătorie la Bruxelles cu prilejul expoziției”.

D-l Laszo Hancosi, pe care l-am vizitat în biroul său, se ocupă de toate pregătirile de plecare.

„Orice tînar se poate înscrie la noi, fără să plătească nici o cotizație. În principiu se înscriu colectivele fabricilor sau școlilor, dar sînt și cereri individuale, pe care le încadrăm tot în colective.

Toate călătoriile noastre se fac în grupuri pentru a obține reduceri de transport. Nu primim tineri sub 15 ani sau pe răspunderea învătătorilor, nu primim nici oamșai de peste 30 de ani.

Din clipa în care tînarul s-a înscris la noi, ne ocupăm de toate demersurile necesare, iar el nu mai are nici o grijă”.

Primirea tinerilor din străinătate

„Călătoriile noastre în străinătate sînt organizate pe bază de schimburi reciproce. În 1958 vom găzdui 7.000 de tineri ce vor veni să-și petreacă vacanța în Ungaria. S-au pus la punct toate problemele în legătură cu programul, pînă în cele mai mici amănunte (autobuse, spectacole etc.). Se va sta mai întîi 7 zile la Budapesta, timp

în care intră vizitarea orașului, a monumentelor, a Parlamentului, o vizită la pionieri, cu o mică călătorie în trenul lor special, vizitarea uzinelor, întîlniri cu tineri muncitori, vizionări de spectacole — operă, teatru de varietăți, Luna-Park: 7 zile la lacul Balaton, într-un cadru minunat, unde tinerii vor putea să înoate, să canoteze, să facă excursii, să participe la jocuri de tabără, la spectacole. Ei vor fi primiți în case de odihnă sau în tabere cu corturi de pînză”.

Am putut citi în cartea de aur a unei tabere mulțumirea celor ce au petrecut 14 zile în Ungaria.

„În clipa aceasta — ne spune directorul — pregătim călătorii în străinătate. Una pentru 25 aprilie — pentru tinerii din uzinele „Telefongyar” care se pregătesc să plece în U.R.S.S. — și o alta, a școlii de agricultură, în Cehoslovacia”.

Cu tinerii de la „TELEFONGYAR”

Am stat de vorbă cu acești tineri pentru a afla impresiile lor. Ne-a răspuns secretara KISZ (Tineretul Comunist Maghiar), o fată blondă, cu ochii strălucind la perspectiva călătoriei, care ne-a explicat cum le-a venit ideea:

„A fost după vizita unor tineri arhitecți din U.R.S.S. la uzina noastră. Ne-am despărțit de prietenii noștri cu lacrimi în ochi. Dar ei ne-au dat întîlnire la Moscova de 1 Mai. Ne-am spus: de ce nu? Și astfel a luat naștere ideea noastră.

„Ne-am dus la „Express”, și agenția ne-a asigurat plecarea pentru sfîrșitul lunii aprilie. Rămînea de rezolvat problema banilor. Brigada noastră „IMRE MEZOE”, compusă din 9 membri, a hotărît atunci

3

Vacanță plăcută, prieteni!

Iată câteva din activitățile de vară ce figurează în programul de anul acesta stabilit de Biroul de Sporturi și Aer Liber al F.M.T.D., în strinsă colaborare cu diferite organizații și asociații din numeroase țări. Unele din aceste activități sînt organizate sub patronajul F.M.T.D., altele în colaborare cu diferite țări sau cu sprijinul F.M.T.D. Programul este bineînțeles prea vast pentru ca să-l putem prezenta în ansamblul său. Ne vom mărgini așadar să notăm câteva din evenimentele prevăzute. Un plan se află la dispoziția celor interesați. Dorindu-vă să fiți și voi printre fericiții participanți, vă spunem: vacanță plăcută!

TABĂRĂ INTERNAȚIONALĂ A TINERETULUI ÎN CEHOSLOVACIA

15 zile în Boemia centrală, din iunie pînă în septembrie, cu activități sportive, culturale, discuții, vizitarea orașului Praga. Organizator: C.S.M., Gorko Namești 24, Praga III.

VIZITAREA BELGIEI

Din iunie pînă în septembrie, cît timp durează Expoziția universală. O săptămînă la Bruxelles și o săptămînă într-o tabără pe malul mării. Organizator: „Turismul popular”, 26 rue St. Christophe, Bruxelles.

TABĂRĂ-SEMINAR DE SPORTURI ȘI CĂLĂTORII ÎN BULGARIA

— 14 zile în august pe malul Mării Negre, cu discuții despre sport, activități sportive și culturale, excursii, întâlniri cu tineri. Participarea pe bază de invitație.

— Călătorie de vacanță de două săptămîni, în septembrie, vizitarea orașelor, odihnă, studii, cercetări. Participarea pe bază de invitație.

Organizator: D.S.N.M., 11, str. Stamboliski, Sofia.

TABERE DE TINERET ÎN POLONIA

— Trei tabere (Zakopane, Gdînia, Jelenia Gora) în timpul verii, cu activități sportive, excursii în munți, ședere la mare, întâlniri.

— Două tabere de muncă voluntară, organizate în comun cu Serviciul Civil Internațional, în timpul verii, la țară, cu muncă fizică, discuții, programe culturale, excursii.

Organizator: Turismul Tineretului, Ul. Smolna 40, Varșovia.

TABĂRĂ DE VARĂ ÎN FRANȚA

— Tabără internațională de 15 zile, în august, la Marsilia, cu excursii pe Coasta de Azur, întâlniri, sporturi nautice. Organizator: „Tourisme et Travail” Paris.

— Tabără de vară în Corsica, pînă în august, cu posibilitatea de a face excursii, pescuit sub apă, excursii în autocar prin Corsica. Organizator: U.J.C.F., 9, rue Humbolt, Paris.

TABĂRĂ CU CORTURI LA KEUTSCHACH, ÎN AUSTRIA

14 zile vara, cu excursii, activități culturale și sportive. Organizator: Tineretul Liber Austriac.

SCHIMB DE GRUPURI TURISTICE ÎN R.D.G.

Schimb de grupuri turistice de tineret cu diferite țări, ședere de două săptămîni, în tot cursul anului, cu excursii turistice, o tabără la Marea Baltică, vizitarea orașelor și întâlniri cu tinerii turiști. Organizator: P.D.J., Comitetul pentru turism al R.D.G., 36, Unter den Linden, Berlin.

TABERE INTERNAȚIONALE ÎN ROMÂNIA

— Tabără internațională de tineret la Timiș, în Carpați, de la 1 la 15 august, cu activități culturale, sportive, excursii. Organizator: U.T.M., Aleea Alexandru 33, București.

— Tabără internațională în corturi la Mamaia (Marea Neagră), de la 1 la 30 septembrie. Organizator: Oficiul Național de Turism, Calea Victoriei 11, București.

v a c a n ț a l a „ e x p r e s s ”

să facă ore suplimentare și să pună bani de-o parte. Dar numărul participanților a sporit. Încă alți 16 tineri ne-au cerut să participe și ei”.

Gabriel, un tînăr de 24 de ani, ne-a spus cît de fericit și de emoționat este că va cunoaște tinerii sovietici. El a fost și în România, cu prilejul unui meci de fotbal. I-ar place să cunoască Germania, Cehoslovacia, Bulgaria.

Ne mai povestește cît de bucuros a fost la prima călătorie, dar și cu cît drag s-a reîntors în țară, „căci — a adăugat — e plăcut să fii din nou acasă”.

Agnos, o fată de 16 ani, ne spune foarte intimidată că se bucură foarte mult că va pleca. A participat și ea la orele suplimentare și a pus de o parte 1.800 de forinți; călătoria costă 2.100 forinți. Nu a mai călătorit înainte. I-ar place să mai călătorească și în Elveția, în Franța.

Toată uzina, de la cei mai tineri și pînă la cei mai vîrstnici, urmărește cu interes călătoria lor, iar la întoarcere tinerii nu se vor mai opri din povestit. La despărțire ne-au spus cu cîtă nerăbdare așteaptă ziua de 25 aprilie, ziua plecării, și că numără într-una zilele ce-i despart de această dată.

Ceea ce ne-au exprimat tinerii maghiari este dorința pe care o aflăm la toți tinerii: să cunoască tot mai mult, să vadă viața tinerilor din alte țări, să se împrietenească cu ei.

Le dorim călătorie plăcută!

Cunoștință cu țara sa

Responsabilul cu călătoriile în interiorul țării, pe care ne-am dus să-l vedem apoi, ne-a spus:

„Munca mea este să fac cunoscută Ungaria, să organizez odihna și timpul liber al tinerilor. Este foarte interesant. Avem patru tabere, cu corturi de pînă, pe malurile Balatonului și Dunării, un hotel la Balatonfoldvar, și un altul în construcție la Budapesta. În timpul perioadei de vară mai avem la dispoziție și casele studenților, cu cazare și cantină, unde mulți tineri își petrec fie concediul, fie doar sfîrșitul de săptămînă”.

La întrebarea noastră dacă mulți tineri pleacă în excursii de sfîrșit de săptămînă și tabere, el ne-a răspuns: „Tinerii vin cu miile, cu mașina, autobusul, motocicletă sau cu trenul la lacul Balaton sau în Eger (regiune muntoasă). Taberele sînt în plină dezvoltare. Anul trecut s-au vîndut 18.000 de corturi, iar anul acesta încă din luna martie nu se mai găseau în magazine. Pentru cei care merg în tabere avem corturi foarte bine amenajate cu apă potabilă, W.C. etc. Pentru sfîrșit de săptămînă tinerii nu plătesc nimic. Pentru o ședere mai lungă, costă 2 forinți pe zi”.

La biroul de eliberare a biletelor

Agencia are un birou special unde sînt eliberate bilete de tren, de autobus. Acest birou se ocupă și cu biletele pentru teatru, întâlniri sportive, într-un cuvînt de toate activitățile culturale.

„La început — ne spune rîzînd directorul — scriam în afișele noastre: «Nu stați la cozi, veniți la biroul nostru», acum însă se stă și la noi la coadă.

Pe anul 1958 am mai pregătit: o cursă

de biciclete în jurul lacului Balaton; o călătorie de 3—4 zile pentru tinerii de la sate care doresc să cunoască capitala; organizăm foarte des zboruri de un sfert de oră cu avionul pe deasupra Budapestei”.

Și astfel am aruncat o privire asupra unei preocupări a tineretului maghiar.

„Dorința tineretului de a călători este foarte mare și nu putem satisface toate cererile — a adăugat directorul în concluzie. Dar «Express» dorește să îmbunătățească munca pe an ce trece. Nu sîntem decît la început, vom face și mai mult. La rîndul vostru ajutați-ne, publicîndu-ne adresa”.

Dacă doriți așadar să vă petreceți concediul în Ungaria, prietenii cititori, adresați-vă „Biroului de călătorii și servicii al tineretului «Express», Budapesta XII Gaal utca 9.”

Și iată că s-a făcut. Nu-mi rămîne decît să doresc succes tinerilor maghiari. Și vacanță plăcută!

Budapesta, aprilie 1958
PAULETTE CHARVENET

1. Într-o tabără dintr-un luminy de pădure un grup de tineri au luat cu asalt... mîngea

2. Un desenator talentat din tabără a surprins-o pe această vilegiaturistă în plină muncă.

3. Într-o tabără de lângă lacul Balaton, corturile și-au închis ușile în așteptarea clopotului de sfîngere.

Reportaj despre 10 ani foarte rodnici

DMITRI PETROV

tru într-un raion de la periferie. Pe lângă aceasta practică atletismul, deși visul lui de a fi campion-sprinter nu s-a realizat încă.

Și iată iar alți copii pe stradă: dintre colegii mei de promoție, opt sînt tați. Promoția noastră are trei fii și cinci fiice, a căror vîrstă variază de la 4 luni la 4 ani. De curînd promoția noastră a sărbătorit a 18-a căsătorie. Numai cinci dintre colegii mei nu s-au hotărît încă să-și părăsească „libertatea” de burlac.

...Un stol de fetițe în uniformă trec pe lângă mine alergînd. Încotro se grăbesc oare? Cine știe, poate la lecția veselului nostru Mișa Podgorodnikov, astăzi profesor prețuit de literatură, ale cărui compoziții provocau altădată entuziasmul profesoarei noastre. Mișa a absolvit cu succes facultatea de litere de la Universitatea din Moscova. Colegul său de universitate Felix Shapiro exercită o profesiune pasionantă. Este redactor-șef al ziarului umoristic pentru copii și, pe lângă aceasta, un alpinist încercat și un turist prin vo-

cație. Fiu de inspector sanitar adjunct, Felix a fost întotdeauna, în ciuda resurselor materiale modeste ale familiei, un băiat plin de viață și de antren. Toată lumea îl iubea fiindcă era un coleg spiritual și totdeauna gata să sară în ajutor. Felix se simțea mai de mult atras către literatură.

...Privesc o casă nouă. Ce clădire frumoasă! Numeroase edificii-tip de acestea, construite cu grijă și gust s-au ivit în capitală în ultimii ani. Colegul meu de școală Vladimir Musicikin a lucrat la ele. Face astăzi parte dintr-unul din institutele Academiei de arhitectură din U.R.S.S. Același Musicikin care a avut altea neazuri la școală! Nu reușea niciodată să fie de acord cu ortografia, iar cunoștințele lui în materie de fizică lăsau mult de dorit.

Toate acestea s-au uitat acum. În zece ani Musicikin, fiul unui glorios partizan din Bielorusia, căzut pentru patrie, a făcut nu numai cei șase ani de studii la Institutul de arhitectură fără să cadă ni-

Într-o noapte lângă monumentul lui Gogol

E noapte. Moscova doarme liniștită. Doar portarii sînt treji. Orașul trebuie să fie curat pînă în zori.

Bulevardul Gogol este pustiu și tăcut. Vîntul ușor de iunie face să freamăte frunzișul.

Și deodată un cîntec vesel, antrenant, se aude în sunetele acordeonului.

Tăind bulevardul în toată lărgimea, un grup de tineri se apropie de monumentul lui Gogol.

— Gogol, avem onoarea să te salutăm! spune unul dintre ei. Bucură-te cu noi! S-a terminat cel de-al 10-lea an de studii al clasei B de la Școala nr. 50 ce-ți poartă numele glorios.

...Soarele era gata să răsară cînd tinerii, din nou tăcuți, făcură o horă în jurul statuii, ținîndu-se de mîna.

Zece ani mai tîrziu

Zece ani au zburat ca norii.

Iunie 1958. Unde sînt oare prietenii mei, din clasa B? Ce cale, ce drum urmează în viață?

...Mă plimb pe străzile populate ale Moscovei, privînd în jurul meu cu mai multă atenție ca de obicei. Tot ce văd mă face să mă gîndesc la colegii mei. În acești zece ani au urmat cu toții studii superioare. Nu mai sînt băieți abia ieșiți de pe băncile școlii, ci specialiști ce au îmbrățișat profesii foarte interesante. Care? Profesii foarte necesare în viața omului.

...Iată în acest scuar copii jucîndu-se și sărînd. Dr. David Șagal îngrijește asemenea micuți. David muncește ca pedia-

1. 1958... Acum nu mai vin la școală decît o dată — la serata tradițională a absolvenților. În fotografia noastră (de la stînga la dreapta): inginerul Vadim Katz, fizicianul Artem Kozîrev, ziaristul Felix Shapiro, inginerul electrician Vladimir Cistiakov, inginerul mecanic Viktor Șustorovič, geologul bursier cercetător Kiril Prohorov, biologul candidat în științe, Iuri Kudriașev, ziaristul Dmitri Petrop și economistul Valentin Leontopski. 2. În majestuoasă figură a lui Ivan al III-lea, cneaz al Moscovei, cum să-ți recunoaștem pe colegul nostru de școală Leonid Topciiov? 3. La ora plecării, mîinile se strîng cu putere și căldură formînd un singur lanț.

AM INTRAT IN VIATA

ciodată la fizică, dar a făcut planurile pentru zeci și zeci de imobile noi din Moscova, Kuibîșev, Perm etc. Are mania să colecționeze tablouri și brichete. Trebuie să adăugăm însă că cele din urmă sînt mult mai numeroase ca primele.

...Un stand ca toate celelalte, cu afișe de teatru... Iată repertoriul ilustrului Teatru de artă din Moscova. Printre numele artiștilor văd unul care-mi revine în mod cu totul deosebit în minte. Leonid Topciiev interpretează rolul unui student într-o piesă nouă. Fără îndoială este Topciiev al nostru. Și el a făcut parte din clasa noastră.

Douăzeci și trei de elevi din aceeași promoție! Destine diferite, căi diferite urmate în viață, biografii ce nu își seamănă de loc. Dar ceva îi leagă pe acești colegi de școală. Deasupra lor ei văd cum strălucesc soarele științelor al patriei lor! Sub razele sale dătătoare de viață, ei și-au găsit locul în viața poporului. Nu au trebuit să caute de lucru, căci țara are mereu nevoie de specialiști. Patria le-a dat totul, iar prietenii mei li închină munca, entuziasmul și talentul lor.

Fiecare și-a ales calea, domeniul ce i-a plăcut. Încăpăținatul Artem Kozîrev și visătorul Vladislav Golubkin, discretul Evghenie Novikov și studiosul ucrainean Gheorghi Koceliaev pătrund misterele fizicii. Primul se interesează de problemele radiotehnicii și de teoria electronilor, cel din urmă conduce o instalație de ciclotroni. Vadim Katz, mereu sigur de el, Leonid Saveliiev cel timid, Vladimir Cistiakov, care e foarte sociabil, înțeleptul Iuri Pușkin, Aleksandr Șapiro cel plin de încredere și prea independentul Viktor Șustorovici lucrează ca ingineri la întreprinderi și institute de cercetări științifice din diferitele ramuri ale producției:

construcții energetice, electrotehnică, mașini... Cercetător neobosit, geologul Kiril Prohorov sporește bogățiile țării. A și participat la mai multe expediții în Asia centrală, Camciatka, China. Astăzi el are o bursă ca cercetător la Academia de științe a U.R.S.S.

Igor Kuliaev și Iuri Kudriașev sînt biologi. Amîndoi au prezentat teze pentru primul grad universitar. Primul este un bibliofil pasionat: tot apartamentul lui dispune literalmente sub maldărele de cărți. Gheorghi Golubev a făcut studii superioare de drept. Este consultant pe lângă Comisia de proiecte legislative a Sovietului Suprem al U.R.S.S. Dar nu poate trăi nici o singură zi fără a juca baschet. Tînărul armean Arlen Meliksetov a preferat să studieze limba și literatura chineză. Eforturile lui au fost încununete de succes, și astăzi este candidat în științe istorice și colaborator științific la Institutul de sinologie al Academiei de științe. Este un automobilist pasionat și și-a cumpărat de curînd o mașină. Neastîmpăratul Valentin Leontovski are o muncă foarte interesantă la Institutul de cercetări științifice pentru planificarea de stat. Seriosul Tom Petrov este redactor la o editură din capitală și, în orele libere, un motociclist pasionat.

Cît despre cel de-al 23-lea, autorul reportajului de față, ați și ghicit probabil că e ziarist.

Profesii din cele mai diferite, interese din cele mai largi. Colegii mei de clasă realizează în mod practic tot ce este necesar omului într-o viață constructivă pașnică. Nici unul din ei nu s-a lăsat sedus de laurii carierei militare. Toți își înclină cunoștințele și toată înflăcărea inimilor

lor tinere prosperității poporului din care au ieșit.

Întîlnire prietenească

„Pentru glorioasa clasă B și braviu ei băieți!“ Acesta a fost primul toast propus de Tom Petrov, care prezidează toate întîlnirile noastre.

Stăm cam înghesuiți în jurul mesei și a trebuit să împrumutăm pahare de la vecini. Dar ce bine ne simțim împreună! Prieteni ce au împărtășit zece ani de bucurii și necazuri școlărești s-au întîlnit astăzi. După tradiția întîlnirilor de genul acesta, ele au loc o dată pe an, în prima sîmbătă a lunii aprilie.

Risete, bucurie mare, antren. Fiecare povestește ce a făcut în timpul anului ce a trecut. Se primesc telegrame de la cei ce nu sînt la Moscova, dar care sînt alături de noi cu gîndul.

Pereții sînt împodobiți cu fotografii. Pe una din ele se citește: „la ghicește cine e?“ Sînt acolo fotografiile soțiilor, logodnicilor și copiilor colegilor noștri. Amintiri nesfîrșite din anii de școală. Timpul nu le poate șterge. Se aude la fiecare clipă: „Îți amintești?“ ...

Puțin cîte puțin conversația se întoarce la actualitate. Nimeni nu este nemulțumit de profesiunea lui. Și fiecare visează la viitor. Tinerii — o simt bine — înfruntă acest viitor fără teamă. Visurile lor sînt înaripate și, cînd te gîndești bine, perfect realizabile. Visurile tineretului sînt totdeauna însoțite de romantism.

...A bătut de mult miezul nopții. Prietenii merg pe străzile pustii. Pașii lor sînt energici și siguri ca și ei. Tinere vîrstare ale țării ce respiră în voie. Nimic nu e de neatins pentru tineretul plin de putere. Un viitor luminos se deschide în fața lui...

1

Expoziția internațională de la Bruxelles s-a deschis. Cu multe luni înainte fusese anunțată ca un mare eveniment, o mărturie a realizărilor contemporane, o privire în viitor, în spiritul păcii și al umanității.
S-ar putea spune că realizarea expoziției

fic. Căci tineretul nu are numai dinamismul și credința sa în viitor, ci are și timpul de partea sa. Mă încred în el și îi cer doar să constate că ultimele două războaie nu au fost în stare să rezolve problemele ce se ridicau în fața popoarelor, că, dimpotrivă, ele au dat naștere la alte chestiuni care au rămas nesoluționate. Tineretul trebuie să-și îndrepte acțiunea către pace, către dreptatea socială și colaborarea dintre popoare.

Da, tineretul se va simți în largul său vizitând această mare expoziție. Mii de lucruri îi arată aici în mod interesant și frapant lumea pe care dorește să o cunoască și care, după deviza Expoziției 1958, va fi: „O lume mai umană”.

Ceremonia oficială se încheie. O flacără limpede se urcă spre cer, țînînd din mijlocul unui bazin larg, printre fântîni arteziene.

Să lăsăm cortegiul oficial să parcurgă aleile și să aruncăm o privire de ansamblu asupra tuturor minunilor prezentate, rezervîndu-ne dreptul de a reveni în numărul viitor asupra pavilioanelor mai interesante.

Pentru aceasta cel mai bine e să ne urcăm în vârful Atomiumului!

Ați avut desigur prilejul să vedeți reproducerile acestui ansamblu, straniu la început, ce reprezintă, mărită de 186 miliarde de ori, molecula oțelului. Datorită unei îmbrăcămînți speciale, cele 9 sfere ale sale strălucesc chiar pe o vreme înnoată ca cea de azi. Înălțimea sa este de 102 m, greutatea — de 2.300 tone. Un ascensor ultrarapid vă transportă în 20 de secunde pînă în vîrf. Din sfera terminală se vede nu numai toată expoziția, ci și peisajul cît cuprinzi cu ochii pînă departe. Se poate lua și masa la restaurantul ce se află la 100 m altitudine. Dar toate locurile sînt reținute cu luni înainte și, de altfel, cel mai modest prînz costă vreo 15 dolari...

Alte patru sfere prezintă expoziții despre energia atomică, una are o braserie. Sus se ajunge pe imense scări rulante și se coboară pe scări vertiginose, așezate în tripoziții ce sprijină edificiul.

Iată-ne, așadar, sus, privind panorama ce se desfășoară în fața ochilor noștri.

grafie și biologie. Colaborarea realizată cu acest prilej de savanți este o imagine atrăgătoare a ceea ce ar putea însemna o lume pașnică.

Nu departe de aci se vede Palatul artelor plastice, unde este o expoziție mondială retrospectivă a evoluției artistice a ultimei jumătăți de veac.

Dacă privim spre vest, ne apare un orașel vechi, pitoresc, cu străduțe înguste și prost pavate, mărginite de fațadele grațioase ale unor case din evul mediu: este satul „Belgia veselă”, unde, prin cafenele și birturi, berea curge în valuri în sunetul muzicii cîntate de fanfare populare.

Nu departe de aci, un parc de atracții ultramodern oferă vizitatorilor emoții tari.

Spre sud și sud-vest se află partea, esențială în ochii noștri, a Expoziției 1958, și anume: partea internațională. Situată într-un parc împădurit și accidentat, pavilioanele ei folosesc adesea spațiul în mod cît mai fericit. O pasarelă lungă și înaltă duce peste o vale mică, unde sînt grupate cîteva din cele mai importante pavilioane: cel al Uniunii Sovietice, cu forme clasice, pavilionul circular al S.U.A., pavilionul francez de o concepție deosebit de îndrăzneată.

Sus, de pe Atomium, se vede mulțimea deasă ce se îngrămădește la porțile pavilioanelor sovietic și american. Interesul lor este justificat prin bogăția exponatelor celor două țări. Marea vedetă sînt sputnicii sovietici (ziarul cu același nume, difuzat la pavilion și care apare săptămînal în 5 limbi este un confrate foarte simpatic). Vecinătatea lor, concurența pașnică între cei doi exponanți sînt salutate de mulți ca un simbol al coexistenței posibile și de dorit.

Expoziția este un adevărat festival al arhitecturii moderne. Fiecare țară a dorit să se prezinte cît mai bine, fie că e vorba de Austria sau de Iugoslavia, de Mexic sau de Statele Arabe. Sticla aurită de la pavilionul ceh strălucește nu departe de cupola albă a pavilionului verde al țării arabe. Ciudata clădire a statului Cambodgia își opune sculpturile sale cristalurilor și gîlufuite ale construcțiilor britanice.

Construcțiile acestea nu sînt toate terminate. Dar cînd ai vizitat ca mine gatierele expoziției, în ianuarie și chiar în ajunul deschiderii, trebuie să aduci un omagiu muncitorilor ale

TRIMISUL NOSTRU SPECIAL
JACQUES DENIS
VĂ INVITĂ SĂ ARUNCAȚI...

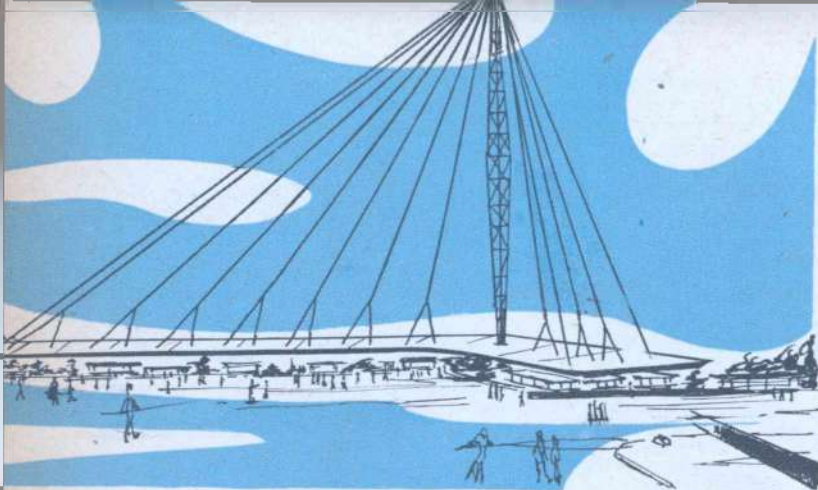

o primă privire

asupra expoziției

de la Bruxelles

atinge esențialul în această direcție. Deoarece am asistat la inaugurarea Expoziției 1958, aş vrea în acest prim articol să încerc să arăt cititorilor „Tineretului lumii” câteva aspecte ale marii confruntări de la Bruxelles.

In această joi, 17 aprilie, cerul este acoperit și e răcoare, dar Bruxelles este în sărbătoare. O lume veselă se îngrămădește pe platoul Heysel, locul expoziției.

Nu vă voi povesti în amănunt ceremonia oficială atât de cunoscută acum prin presă, radio, televiziune, cinematograful. Este totuși interesant să relevăm caracterul pozitiv al cuvintărilor rostite — semn al timpurilor în care trăim.

Iată, de pildă, ce a declarat regele Baudouin al Belgiei:

„Omenirea a intrat într-o eră nouă a istoriei sale. Mai mult ca oricând, civilizația pare să fie condiționată de știință. Forțe ale căror proporții nu ar fi îndrăznit nimeni să și le închipuie acum un sfert de veac au fost puse la dispoziția oamenilor; în fața noastră se deschid însă două căi: calea rivalității în cursa tot mai primejdioasă a înarmărilor ce amenință să dezlănțuiască împotriva omenirii descoperirile realizate de geniul savanților și aceea care trebuie să permită — indiferent de divergențele de concepții sociale, politice sau spirituale — înțelegerea, singura capabilă de a duce la o pace adevărată.

Scopul acestei expoziții, doamnelor și domnilor, este de a crea această ambianță de colaborare și de pace”.

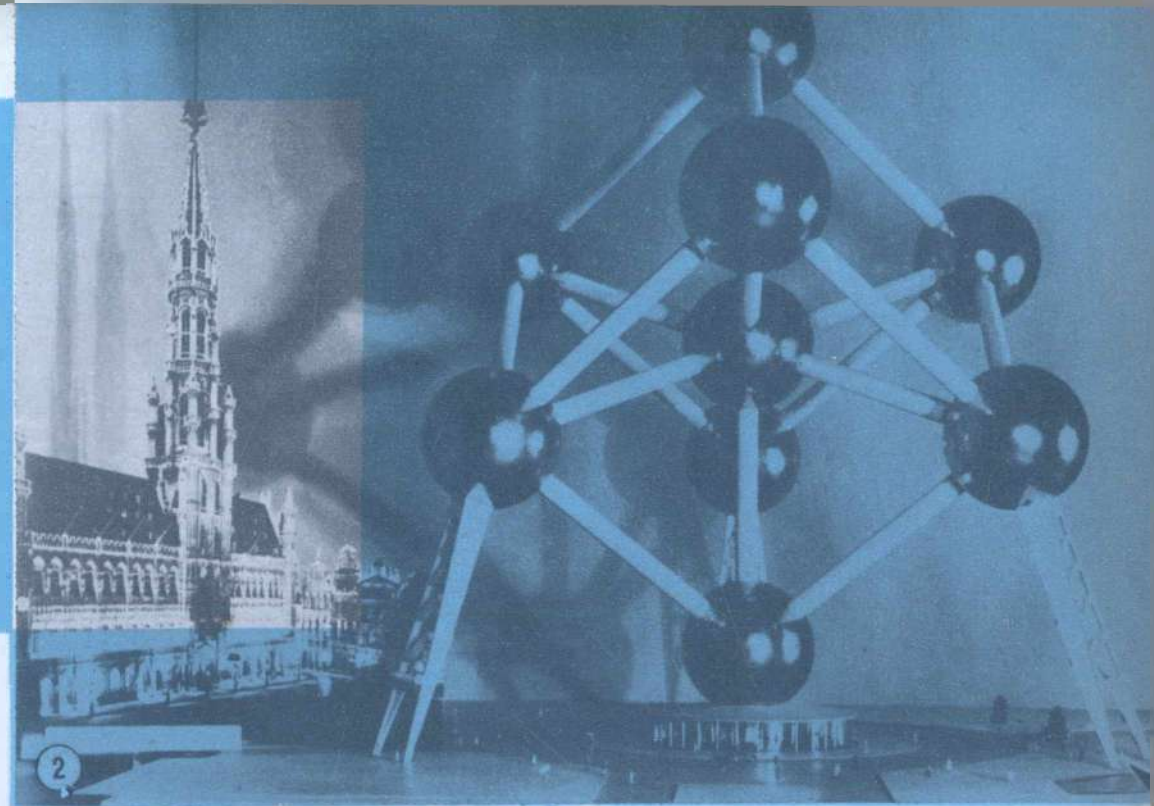
Iată cuvinte pe care tineretul le aprobă pe deplin, după cum le aprobă și pe cele rostite de primul ministru belgian, Van Acker, care s-a adresat în mod special tinerei generații cu cuvintele:

„Doresc ca tineretul din toate țările să se intereseze de această expoziție și să înțeleagă sensul ce-a vrut să-i fie dat. Lumea de mâine va fi astfel cum tinerii de azi vor voi ca ea să

1. Pe alei încă neterminate, mulțimea se îngrămădește pentru a asista la deschiderea expoziției;

2. Atomium, conceput de d-l. André Waterkeyn, comparat aici cu săgeata de pe primăria din Bruxelles, pe care o depășește cu mai mult metri

3. Trîmbișul nostru special la expoziție, JACQUES DENIS, de oarbă cu d-l. DUBOIS, arhitectul pavilionului U.R.S.S.

Spre nord și est se întinde partea belgiană, unde sînt reprezentate toate industriile (și mai ales comerțul). Deosebit de interesant este pavilionul din beton al „Geniului civil” (lucrări publice), a cărui vastă pasarelă se află deasupra unei uriașe hărți în relief a Belgiei.

Spre nord, după un șir de bazine în trepte, se vede piața Belgiei și marile palate, cum e cel închinat științei. Acest Palat al științei este una din realizările cele mai frumoase ale expoziției. Este opera colectivă a 15 țări (printre care S.U.A. și U.R.S.S.) și arată cunoștințele omenirii în materie de fizică, chimie, cristalolo-

cător eforturi au permis inaugurarea expoziției în ziua stabilită!

Fără îndoială că nu totul este perfect. De regretat este mai ales faptul că niște continente atât de importante ca Asia și Africa (și chiar într-o oarecare măsură America Latină) sînt atât de slab reprezentate; este de plin faptul că a fost exclusă China populară și trebuie să ne mirăm de anumite adieri colonialiste ce se simt în diferite pavilioane... Dar în ansamblul ei, expoziția este o afirmare a faptului că această plagă a colonialismului este condamnată de mersul neîntrerupt al istoriei și al progresului omenirii!

Părăsim astă-seară expoziția, după această primă privire. S-a lăsat noaptea. Un foc de artificii feeric țigănește în aer. Atomium scintilează cu mii de luciri vagabonde ce simbolizează cursa eternă a electronilor în jurul nucleului atomic. Culorile fîntînilor luminoase rivalizează cu neonul, ce luminează fiecare fațadă. Un porumbel de aur strălucește pe fațada albastră a unui palat mare.

Fără a mai aștepta urmarea acestui reportaj, dragi prieteni, puteți fi încredințați că expoziția este o realizare excelentă. Prietenii noștri din Belgia vă așteaptă. Trebuie să vedeți Expoziția 1958, pentru pace și prietenie, pentru această lume mai umană pe care vom ști să o construim.

masa rotundă a Tineretului lumii

Tineri din 10 țări, cu convingeri diferite, au participat la sfârșitul lunii aprilie la Berlin, la prima discuție de la Masa rotundă a „Tineretului lumii”. Subiectul discuției a fost: „Lupta tineretului împotriva experiențelor nucleare”. În jurul mesei se aflau: d-na Adela Bettinelli din Argentina, secretară a F.D.I.F.; Wang Ciang Tiah din China; Rothstein din Franța; d-na Maria Teresa Vallo din Italia; d-na Layla Ahmed din Iordania; Eugenio Muzquiz din Mexic, de la Confederația Tineretului Mexican; Mustafa Heikal din Republica Arabă Unită (Egipt); Meta Borst din R.D.G., membră a Comitetului Central al Tineretului Liber German; Fritz M. din R.F.G., membru al P. S.D. (Partidul Social-Democrat); profesorul Havemann, savant atomist din R.D.G.; K. Devetiarov din U.R.S.S., corespondentul ziarului „Komsomolskaia Pravda” la Berlin; Kola din Niger.

Discuțiile pasionante s-au întins timp de mai multe ore. Publicăm mai jos câteva extrase din procesul-verbal dactilografiat.

Tineretul lumii

După părerea dv., tineretul este destul de conștient de amenințarea atomică ce planează asupra lui? Ce face pentru a se apăra de această primejdie și ce măsuri trebuie luate pentru ca lupta sa să fie încununată de succes?

ROTHSTEIN, Franța :

„Aș spune că, în unele țări, cercurile interesate în înarmarea atomică au în posesia lor mijloacele de presă și de propagandă și se străduiesc mai ales să-și exercite influența asupra tinerilor. Cred că în multe țări nu toate categoriile de tineret sînt încă pe deplin conștiente de primejdia ce amenință lumea și că ne mai rămîn multe de făcut în direcția aceasta”.

LAYLA AHMED, Iordania :

„Tineretul din Iordania luptă din toate puterile împotriva imperialismului și împotriva tratatelor de război existente. În lupta lor li se întîmplă adesea să nu ia în considerație în mod suficient amenințarea atomică. Dacă pe viitor vom reuși să împletim lupta împotriva tratatelor de război și împotriva imperialismului cu lupta împotriva amenințării atomice, va fi, după părerea mea, o condiție esențială de succes a luptei împotriva morții atomice.”

META BORST, R.D.G.

„Aș vrea să subliniez că tineretul din Republica Democrată Germană a recunoscut prea bine, în cursul lunilor trecute, primejdia pe care o constituie înarmarea Germaniei occidentale cu arme nucleare. Forțele progresiste din republica noastră, guvernul nostru, au semnalat întotdeauna primejdia enormă pe care o reprezintă faptul de a avea în fruntea armatei federale pe aceiași generali, iar în fruntea guvernului federal, aceleași forțe care au pregătit altă dată războiul hitlerist. Acum 25 de ani am auzit a-

vertismentul: «Cine votează pentru Hitler votează pentru război! Iar în zilele noastre forțele progresiste ne avertizează: Adenauer și Strauss — înseamnă: războiul atomic!»

FRITZ M. R.F.G. :

„Trebuie să constat că o mare parte din tinerii din Republica Federală Germană nu văd încă destul de clar consecințele înarmării atomice a «Bundeswehrului» nostru. Dar noi facem tot posibilul pentru a mobiliza tineretul din Germania occidentală pentru ca, împreună cu restul populației, să impună o revizuire a hotărîrii «Bundestagului» de la Bonn. Din nefericire nu ne putem folosi de presă, care ne este în mare parte interzisă. Cred că știți, de asemenea, că avem o poliție criminală federală. Exprimîndu-ne deschis împotriva hotărîrii Bundestagului, riscăm într-una de a fi «vizitați» de «Bundeskriminalamt» (Biroul federal al poliției criminale).”

Tineretul lumii

Dar este oare adevărat că mișcarea de protest împotriva înarmării Bundeswehrului cu arme atomice cuprinde mase tot mai mari de oameni, că unele cercuri conducătoare devin, în ciuda puterii lor, tot mai puțin eficiente în fața unei astfel de mișcări?

FRITZ M. R.F.G. :

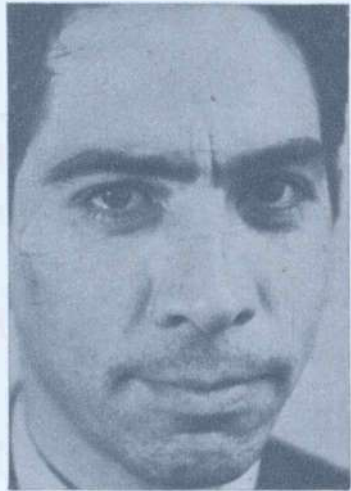
„Bineînțeles mișcarea împotriva morții atomice se dezvoltă tot mai mult în Germania occidentală, mai ales după apelurile celor 18 din Goettingen, al lui Albert Schweitzer și al Papei Pius. Aceasta contribuie la slăbirea presiunii exercitate de poliție asupra populației, dar conducătorii unei mișcări oarecare riscă mereu să fie arestați, fiindcă oricine se ridică împotriva morții atomice sau împotriva guvernului federal este calificat ca «periculos pentru stat».”

ADELA BETTINELLI, F.D.I.F. (Federația Democrată Internațională a Femellor) :

„Din 1810 Argentina nu mai știe ce este războiul. De aceea tineretul argentinian abia își

poate face o idee despre primejdia ce-l amenință. Mișcarea împotriva unui nou război nu este atât de puternică poate ca în alte țări. Fără îndoială, există și la noi o mișcare democratică. Tineretul nostru ia și el poziție împotriva imperialismului. Astfel există posibilitatea de a explica populației primejdiile unui război atomic. De pildă la noi s-a lansat un apel al tuturor universităților împotriva continuării experiențelor nucleare. Și tineretul de la sațe se opune acestor experiențe."

EUGENIO MUQUIZ, Mexic:

„De abia după ce am văzut Berlinul și Dresda am înțeles ce poate însemna războiul. De aceea socotesc că trebuie sporite eforturile noastre de a explica tinerilor ce nu cunosc încă războiul ce ar însemna un război atomic. În Mexic există o puternică mișcare împotriva războiului atomic și pentru apărarea păcii. Se organizează mitinguri, se publică apeluri. Am impus guvernului nostru să se pronunțe oficial împotriva armamentului atomic în fața Națiunilor Unite. Sînt convinși că tineretul lumii va sprijini apelul Uniunii Sovietice de a pune capăt experiențelor nucleare, și că Statele Unite și Marea Britanie vor ajunge la o hotărîre asemănătoare celei a U.R.S.S.“

D-I Prof. HAVEMANN, R.D.G.:

„Din discuția noastră a reieșit, mi se pare, că lumea, și mai ales tineretul, nu este încă pe deplin conștientă de primejdia ce o amenință.“

Tineretul lumii

Iată o problemă de mare însemnătate. Eram tocmai să vă rog să ne vorbiți despre ea.

D-I prof. HAVEMANN:

„Cu plăcere. Știți cu toții că, cu prilejul experiențelor nucleare, s-au produs mari cantități de materii fusibile ce au fost proiectate în păturile cele mai de sus ale atmosferei. Propaganda americană folosește în privința aceasta termenii de bombe «impure» și «pure».

Bombele «impure» sînt acelea ce, cu ajutorul unor accesorii speciale, produc o cantitate extrem de mare de materie fusibilă, ca, de pildă, bomba cobalt. Bombele «pure», în sensul exact al cuvîntului, nu produc materii fusibile. Bombele lansate asupra orașelor Hiroșima și Nagasaki ar fi, după terminologia d-lui Dulles, bombe «pure». Trebuie să adăugăm că bombele H moderne au un efect de o mie de ori mai puternic decît acel al bombelor atomice. După ce s-au repartizat în atmosferă, materiile fusibile cad încet înapoi pe pămînt. Procesul acesta durează foarte mult. S-a calculat că dacă s-ar realiza încetarea generală a experiențelor nucleare, radioactivitatea atmosferei ar mai spori totuși, neajungînd la punctul culminant decît peste zece ani.

S-a afirmat adesea că radioactivitatea produsă pînă atunci nu era primejdioasă deoarece sporea cu foarte puțin radioactivitatea naturală a atmosferei. De aci pretenția politicianilor «atomici» americani că nu ar exista nici o primejdie provenită din experiențele nucleare.

Din punct de vedere științific, însă, concluzia aceasta este greșită. Printre materiile fusibile artificiale, se află unele extrem de periculoase ce nu există în radioactivitatea naturală. Astfel este cazul mai ales cu Stronțiu 90. Elementul acesta poate fi confundat de organismul viu cu un element inofensiv, și anume cu calciul. Dat fiind că toate organismele vii acumulează calciu, concentrarea Stronțiului 90 în organism este tot mai mare, în așa fel încît, de pildă, peștii ce trăiesc în apa ce conține Stronțiu 90 ajung să aibă un conținut de Stronțiu 90 care depășește de 100.000 de milioane de ori pe cel al apei înconjurătoare.

... Iată de ce amenințată de experiențele cu arme nucleare ale americanilor este în primul rînd populația japoneză, care se hrănește mai ales cu pește pescuit în Oceanul Pacific.

Deocamdată însă s-a constatat că laptele mai ales — chiar și în Europa — conține mult mai mult Stronțiu 90 ca înainte. Și, după cum se știe, laptele este hrana principală a copiilor. În felul acesta, astăzi copiii înghit de

mici această otravă. Reacția dată de aceste materii se resimte în organele producătoare de sînge, în măduva spinării, și ele sînt periculoase și pentru celulele de reproducere, aducînd o schimbare a organelor genitale. Consecința acestui fapt va fi nașterea unor urmași cu multe deformări, adică infirmi.

Dar și experiențele cu arme atomice sînt primejdioase, ele fiind o parte esențială a pregătirii războiului atomic. Încetarea experiențelor cu arme atomice ar însemna și încetarea pregătirii războiului atomic. De aci, importanța uriașă a hotărîrii Uniunii Sovietice de a pune capăt experiențelor cu arme nucleare. S-a pretins adesea că «balanța atomului» va împiedica războiul atomic. Dar teza aceasta este greșită. Numai încetarea experiențelor, interzicerea aplicării armelor atomice și distrugerea stocurilor din aceste arme ar face cu adevărat imposibil războiul atomic.“

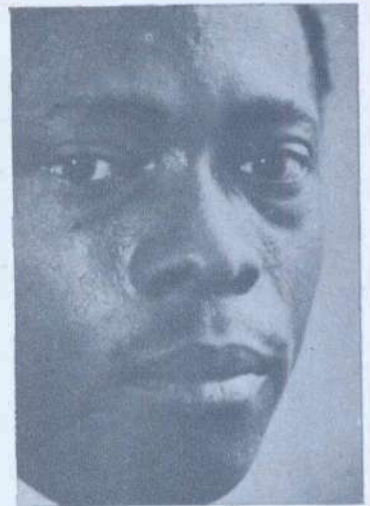
DEVETIAROV, U.R.S.S.:

„Aș Jori să mai adaug și eu ceva: după cum se știe, Uniunea Sovietică a propus încă cu trei ani în urmă interzicerea experiențelor cu arme atomice, fără să ia în considerație dacă balanța înarmării cu arme atomice este sau nu realizată, și se știe că nu din vina Uniunii Sovietice a fost respinsă această propunere. Guvernele Statelor Unite și Angliei s-au ridicat împotriva acestei propuneri, sub pretextul imposibilității de a controla încetarea experiențelor.“

Prof. HAVEMANN, R.D.G.:

„Se știe de mult că orice explozie a unei bombe A sau H, indiferent pe care punct al pămîntului, poate fi clar dovedită. Americanii au făcut chiar o experiență cu o explo-

zie slabă și, deși erau interesați să arate imposibilitatea detectării unei explozii, au reușit totuși să o dovedească.“

KOLA, Niger:

„Se poate arăta tineretului proporțiile pericolului ce-l amenință. Dovadă, lupta dusă de tineret în diferitele părți ale lumii împotriva primejdiei atomice. Studenții nigerieni urmează studiile lor aici, în R.D.G. Ei au protestat împotriva experiențelor cu bombe atomice proiectate în Sahara de guvernele de la Bonn și din Franța. Tactica imperiaștilor este să ne dea cîteva «libertăți» formale pentru a ne depărta de problemele hotărîtoare. Iată de ce lupta pentru independență totală din Africa trebuie dusă paralel cu lupta împotriva primejdiei atomice și a organizatorilor ei.“

Tineretul lumii

Tocmai în ultimul timp, lupta împotriva primejdiei atomice s-a întărit în mod impresionant. La această mișcare participă forțele cele mai diferite. Lucrul este de la sine înțeles, dat fiind că bomba nu face nici o deosebire între creștini și ateii, între comuniști și capitaliști. Și același fenomen se petrece și în domeniul internațional. Toate organizațiile internaționale de tineret mai importante se ridică împotriva primejdiei atomice. Ar trebui așadar să fie posibil — în interesul tineretului — să se ajungă la acțiuni comune ale acestor organizații în domeniul luptei antiatomice. În unele țări există de pe acum astfel de acțiuni comune ale organizațiilor de tineret făcînd parte din diferite organizații internaționale. Astfel o delegație a tineretului japonez se găsește actualmente în Europa occidentală. Din ea fac parte reprezentanți din organizații afiliate atît F.M.T.D. cît și W.A.Y. Este limpede că asemenea acțiuni comune întăresc în mare măsură forța tineretului.

MARIA TERESA VALLO, Italia:

„La noi în Italia — și aceasta nu este o taină — problema șomajului este una din cele mai serioase. Bineînțeles tinerii sînt preocupați în primul rînd să aibă o situație în viață. Iată de ce acțiunile noastre politice pentru pace sînt mereu strîns legate de acțiunile pentru a găsi de lucru, pentru dezvoltarea industrială a Italiei. Pe de altă parte, în regiunile unde se construiesc baze atomice, au avut loc manifestații ale tineretului, mai ales în Piemont, în Sardinia și în Italia de sud. La Lyenza, de pildă, a avut loc o manifestație a femeilor pentru pace, aci fiind multe mari unități militare ale americanilor.”

WANG CIANG TIAH, China:

„China este o țară pașnică, iar tineretul ei vrea pacea și nu războiul. Noi sprijinim crearea unei zone libere de arme atomice în Europa. Hotărîrea Bundestagului cu pri-

vire la armamentul atomic este o mare primejdie, nu numai pentru Germania, ci și pentru țările vecine, pentru lumea întreagă și pentru toți oamenii iubitori de pace.

Marea inițiativă a Uniunii Sovietice pentru încetarea experiențelor nucleare este o veste fericită pentru lumea întreagă, pentru oamenii ce ne năzuiesc spre război, ci spre pace, spre un viitor fericit. De aceea inițiativa Uniunii Sovietice trebuie sprijinită.

Sînt convins că tineretul lumii și conducătorii săi vor avea puterea să facă în așa fel ca politica războiului atomic a imperialiștilor să dea greș.”

MUSTAFA HEIKAL, Republica Arabă Unită:

„Lupta antinucleară este strîns legată de problemele tratatelor militare internaționale, ale Pactului Atlantic, ale Pactului de la Bagdad și ale S.E.A.T.O. Lupta eroică a poporului nostru a arătat că Pactul de la Bagdad este îndreptat împotriva eliberării naționale, și că N.A.T.O. a slujit la aruncarea bombelor la Port-Said.

Victoria de la Port-Said nu a fost numai o victorie a popoarelor de la Bandung, ci și o victorie a tuturor oamenilor iubitori de pace din lume ce s-au declarat solidari cu Egiptul în lupta pentru Port-Said. Împiedicarea executării Djamiliei Bouhired a fost de asemenea un rezultat al solidarității internaționale a oamenilor iubitori de pace.

Toate acestea ne arată forța solidarității internaționale și constituie, de asemenea, o concluzie foarte importantă pentru discuția noastră de aci, deoarece demonstrează că solidaritatea internațională are totodată și puterea de a lichida primejdia atomică. Tineretul din țările arabe e puternic, ceea ce îi împiedică pe partizanii Pactului de la Bagdad să accepte crearea de baze atomice în țările lor.”

DEVETIAROV, U.R.S.S.:

„Pentru mine este deosebit de plăcut să aud toate persoanele prezente salutînd propunerea Uniunii Sovietice de a se înceta experiențele atomice. Noi socotim că interzicerea experiențelor nucleare va marca primul pas spre interzicerea totală a armelor atomice. Mișcarea pentru interzicerea experiențelor cu arme nucleare și pentru interzicerea armelor nucleare în general se va în-

țări în lumea întreagă. Și în mișcarea aceasta, oamenii sovietici și tineretul sovietic vor fi alături de toți oamenii de bună-credință, luptînd din toate puterile împotriva războiului atomic și experimentării armelor nucleare.”

Tineretul lumii

Poate putem discuta și despre eforturile ce ar trebui întreprinse în lupta împotriva primejdiei atomice.

EUGENIO MUZQUIZ, Mexic:

„Campania de semnături dusă cu cîțiva ani în urmă, cu prilejul apelului de la Stockholm al Consiliului Mondial al Păcii, a jucat și ea un rol mare. Ar fi bine să se strîngă și acum semnături pentru cererea încetării generale a experiențelor nucleare.”

MARIA TERESA VALLO, Italia:

„Ar trebui pregătită o astfel de campanie de semnături prin presă, în coloanele căreia tineretul ar putea lua cuvîntul prin interviuri sau articole de tot felul.”

ADELA BETTINELLI, F. D. I. F.:

„Federația Democrată Internațională a Femeilor s-a și adresat, printr-o scrisoare deschisă, organizațiilor de femei din Anglia și din America, a căror influență în țările respective este foarte mare.”

FRITZ M. R.F.G.:

„Propun să nu se strîngă numai semnături, ci să se organizeze, totodată, și acțiuni în toate țările.”

Tineretul lumii

Credeți că toate organizațiile internaționale de tineret ar trebui să organizeze astfel de acțiuni comune?

FRITZ M.:

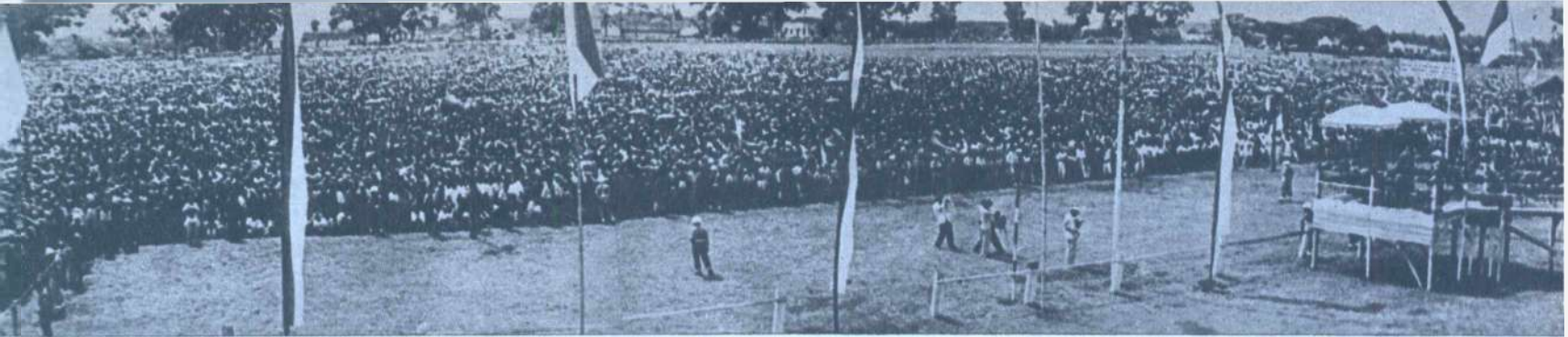
„Da! Și noi vom încerca în Republica Federală să realizăm asemenea acțiuni.”

Tineretul lumii

Discuția noastră a arătat foarte limpede propozițiile primejdiei ce amenință lumea întreagă. Ea a întărit totodată ideea necesității de a lupta cu tot mai multe forțe și eforturi noi împotriva armei atomice. Tot din discuția aceasta a reieșit și certitudinea că pretutindeni în lume se ridică tot mai mulți tineri împotriva primejdiei atomice, și aceasta, adesea cu mari greutăți și sacrificii. Ea ne-a arătat apoi că lupta nu se mărginește numai la anumite țări sau anumite categorii de tineret sau de populații, ci că toți își unesc forțele și luptă în comun împotriva acestei mari primejdie a morții atomice. Discuția noastră ne-a dat certitudinea că, dacă toți oamenii iubitori de pace din lumea întreagă și-ar înmulți împreună eforturile, se va putea împiedica primejdia atomică ce ne amenință și se va putea da în acest fel o primă contribuție — și poate chiar cea mai importantă — la slăbirea tensiunii din relațiile internaționale, aceasta fiind prima condiție pentru crearea unei atmosfere de încredere, de respect reciproc și de prietenie între popoare și state, pentru o viață fără teama zilei de mîine.

Impotriva armei atomice, pentru o viață fără teama zilei de mîine

necesitatea de a lupta

„Nu vrem
nici un
amestec
străin!”

scrioare din Indonezia

dintre S.E.A.T.O., N.A.T.O. și Pactul de la Bagdad, lanț în pregătirea unui nou război mondial.

S.E.A.T.O. a manifestat în mai multe rânduri o atitudine ostilă față de poporul indonezian. În lupta sa pentru redobândirea Iranului de vest, poporul indonezian trebuie să înfrunte amenințarea unei intervenții străine și a acțiunilor subversive. Într-adevăr S.E.A.T.O. a început manevre militare în apele teritoriale ale Indoneziei, fără permisiunea guvernului indonezian. Ședințele pactului S.E.A.T.O., indeosebi ședința miniștrilor de externe ai țărilor membre ținută la 12 martie a.c. la Manila, la care s-au discutat problemele interne ale Indoneziei, fără ca guvernul indonezian să fie încunoștințat de aceasta, au dovedit în mod elocvent amestecul străin în afacerile interne ale Indoneziei.

Atitudinea ostilă a S.E.A.T.O.-ului s-a mai manifestat și în relațiile străine dintre anumite țări membre ale acestui pact și rebelii din Sumatra. Protecția oferită mai multor conducători, transmiterea emisiunilor radiofonice din străinătate, colaborarea în comerțul de contrabandă și livrarea de arme rebelilor, toate acestea au demascat adevărata față a pactului S.E.A.T.O.

Guvernul indonezian a organizat o expoziție cu armele capturate de la rebeli de către trupele indoneziene, captură ce a stabilit în mod concret dovada ajutorului dat rebelilor de anumite țări membre ale S.E.A.T.O.

Expoziția a stîrnit indignarea poporului indonezian, a tinerilor muncitori și studenți împotriva amestecului străin. Mai multe manifestații și mitinguri de masă au fost organizate la Djakarta, la Bandung, la Surabaya etc. Poporul își exprimă pretutindeni opoziția față de intervenția străină și cere în mod energic desființarea pactului S.E.A.T.O. Fotografii pe care vile trimite alăturat au fost luate cu prilejul acestor manifestații.

MUHAMMAD ILJAS

- 1 Populația din Bandung manifestează împotriva intervenției străine în treburile interne ale Indoneziei
- 2 Manifestația tineretului din Djakarta împotriva rebelilor și a intervenției străine
- 3 O puternică delegație de studenți din Djakarta cere luarea unor măsuri energice împotriva rebelilor și pentru a se pună capăt intervențiilor străine
- 4 Comandantul garnizoanei din Djakarta trimite prezidentului Sukarno rezoluția populației, cernd luarea unor măsuri eficiente pentru încetarea oricărei intervenții străine

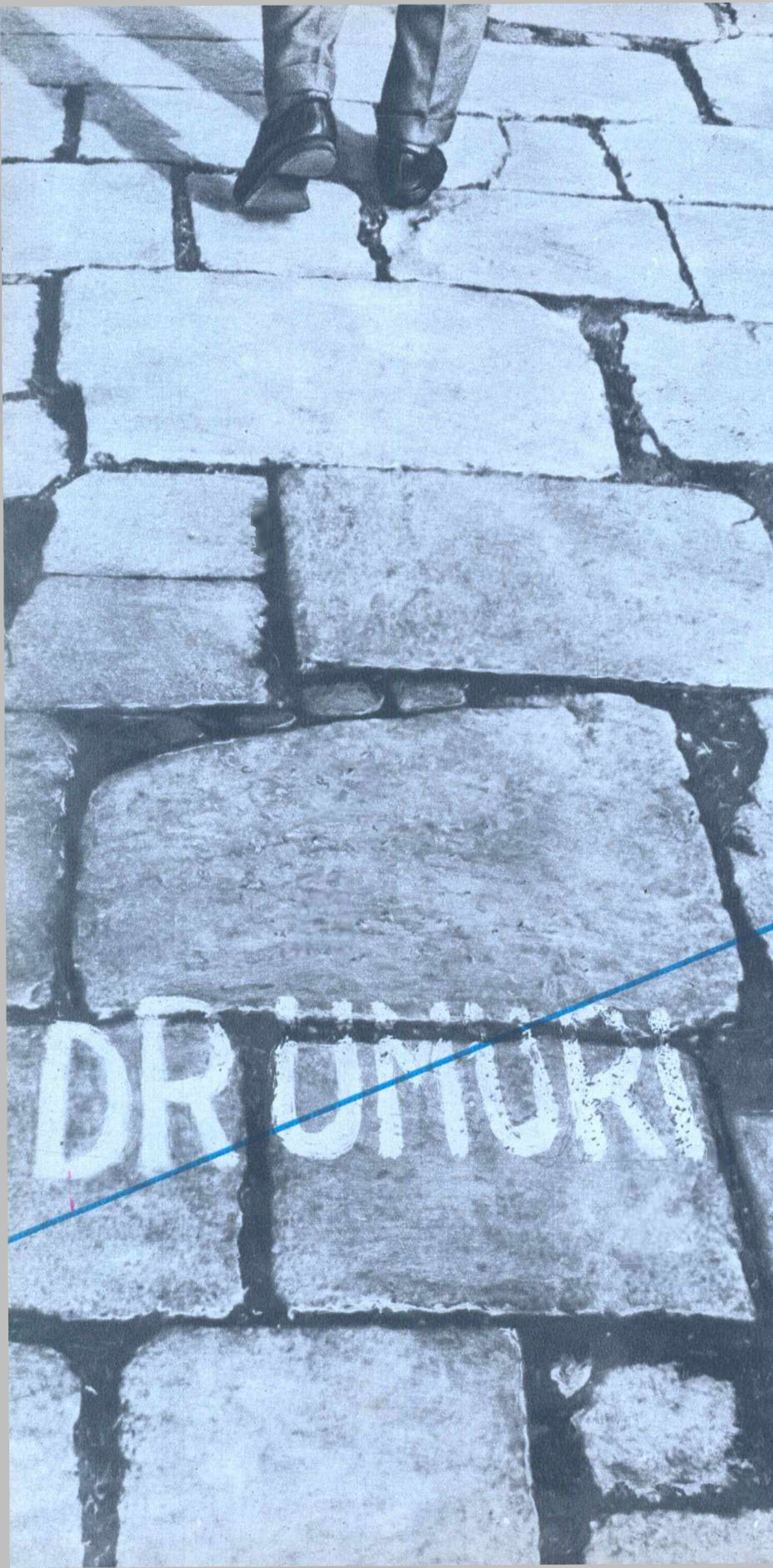
3

Recentele evenimente din Indonezia au arătat încă o dată că pactul S.E.A.T.O. este nedespărțit de acțiunile duse de colonialiști împotriva libertății și suveranității țărilor din Asia.

Țări ca S.U.A., Marea Britanie și Franța, care nu pot reprezenta națiunile din sud-estul asiatic, dar joacă totuși un rol important acolo, își arată limpede dorința de a se folosi de S.E.A.T.O. ca de o mască în scopul uneltirilor lor de asupra. De aceea conducătorii țărilor asiatice, ca India, China, Birmania, Ceylonul și Indonezia, s-au opus cu putere acestui pact, el fiind contrar Pancei Shila și principiilor de la Bandung.

Cu toată opunerea popoarelor asiatice față de acest pact, colonialiștii nu-și încetează eforturile pentru a întări legătura

Drumuri glodoase

țară, în care roțile se-nfundă pînă-n butuc; seale largi ca niște bulevarde, cu asfaltul mîgîiat de neostoitul zbor al mașinilor; poteci nice de munte scobite-n stînci, sub care se sună a goi, sau cusute ca o panglică cenușie pe firul apelor repezi; cărării zburdalme șerpuiind sprințare prin fînețe înflorite, pline de fîșititul vesel al cosașilor și de cîntecul subțire și dușos al unei fete; șleauri veci și trudite, căptușite cu troscoț și colb, hîrșite și desfundate; drumuri nesfirșite cîmpic, triste ca însăși zarea, lungi ca doborîșii și obositoare ca așteptarea, cit de bine cunosc, cit de bine!

Colbul vostru de-atîtea ori m-a înnețit în față, de-atîtea ori, trudit, m-am așezat în marginea șanțului, sub umbra tremurătoare a unei sălcii bătrîne, și pieptul meu umplut de mirosul amar al pelinului, mirosul tulburător al holdelor date în pierdere de boarea nevăzută care plutește deasupra trifoiștilor; de-atîtea ori m-am închinat și potele și izvoarele ieșite în cale să-potolească setea.

Setea însă, care mereu m-a îmboldit să merg mai departe spre alte drumuri, spre alte zări, setea tainică, nepătrunsă, ce-mi umple ochii și sufletul de veșnic schimbătoare culoare a cerului și-a pămîntului natal, setea aceasta nu mi-am potolit niciodată.

Și setea aceasta pe multe drumuri m-a mai purtat!

Drumuri atît de felurite și-atît de unice drumuri ale patriei!

Drumuri de fier, monotone ca zilele ploioase ale toamnei; drumuri drepte, pierdute în zarea zărilor, deasupra cărora săgetează în zbor trenuri elegante făcînd să zornăie asurzitor scheletul podurilor albastre de oțel; drumuri tinere turnate-n asfalt lunecos, care soarele varsă găleți de cupru topit; cauciucul roților lasă o diră dreptă, fumurie; drumuri tărăgănate și colboase dintre dealuri moldovenești, deasupra cărora m-am învăluit de-atîtea ori lumina cireșiei a asfaltului și inima mi-am simțit-o plină de jale sfîșietoare, și pleoapele mi s-au lăsat grele peste ochii trudiți de-atîtea culori frumuseți...

Doamne, ce clipe!

Pretutîndeni pace, liniște; o boare-ntr-o resmată și răcoroasă abia adie, vîlurile seacă; boii pășesc încet prin mijlocul drumului, învăluiti în pulberi, ca-n tablouri

NICOLAE GRIGORESCU: Carul cu boi

Drumuri

ini Grigorescu; și pe nesimțite te cuprinde o dulce somnă; aștepti legănat în fîn deasupra carului și deodată tresari cu putere, și moleșala dispăre fără urmă; un suflu fierbinte-ți izbește obrații; un fîșit prelung îți umple urechea și o voce, înăbușită parcă de colb, te lovește cu notele ei joase de bas dogit: „Heee! bădieee! Ține dreapta, bădieee! Ține dreapta, bădieee! Dreaptaaa!”, și glasul necunoscut parcă te ademenește, te cheamă... În clipa aceea-ți îndesi șapca pe cap; aluneci ușor pe marginea fînului; îți lei rămas bun de la pitorescul car tras de boii domoli, ce abia-și mișcă picioarele, și te azvîrli din fugă în camionul din coada coloanei care gongărește-n sus spre Piatra, spre Dodi, spre cel mai tânăr oraș apărut pe harta patriei.

Drumuri, drumuri! Felurite și-atît de unice! Cîtă măreție are bătrîna noastră Dunăre în veșnica-i curgere domoală! Trece mareltoasă cu apele-i largi, clipocitoare, vineți-gălbui printre maluri ripoase, perdelute cu păduri și zăvoaie, cu pămînturi fertile și grădini, cu cătune și sate, ostroave și orașe fumegînde în ceața depărtării. Trece mareltoasă, domoală, și lotci sprintene-i spintecă valurile; vapoare, șlepuri pintecoase și negre, șlepuri greoaie se tîrsc încet pe fața sa liniștită, și-n jurul lor roiesc lotci ușoare ce par niște păsări grațioase în neconținut zbor. Deasupra cerul e înalt și măreț ca și bătrînii fluvii; soarele dogorește; vîntul flutură drapelul de la pupă și vaporul alunecă încet, legănîndu-se ușor, fără grabă; și tot fără grabă, parcă în glumă, sună și sirena; și-n urma vaporului se deschide un evantai de talazuri înspumate; și-n tot acest calm măreț numai pescărușii sînt cuprinși de neliniște, țipă ascuțit, se roteșc și se ceped glonț în undele turburi după fîșimturile aruncate de pe punte; puncte strălucitoare scaldată în soare, înșesată de-o mulțime de școlărițe gălăgioase îmbrăcate-n rochii negre cu gulerăse albe; între ele, profesoara de naturale, înaltă, slabă, cu un pardesiu alb aruncat pe umeri, pare o barză bătrînă și aruză rătăcită în mijlocul unui stol gureș de rândunele; dar și ea privește vrăjită la frumusețile care-i alunecă pe dinaintea ochilor, și inima ei bate înfrigurat, și sufletul ei se-nfioară la vederea atîtor frumuseți care gongăresc vaporul din toate părțile, la vederea atîtor frumuseți care nu se mai sfîrșesc și sînt din ce în ce mai vii, mai proaspete, mai uluitoare.

— Priviți, fetelor! Priviți, dragele mele! Priviți!

Drumuri, drumuri!

Șleauri vechi, croite fără măsură peste împiile noastre mănoase, deasupra voastră-m cunoscut iureșul unui galop nebunesc pe deșelate; deasupra voastră-am cunoscut zborul zănatie al unei sănii ușoare ca o pasăre; sfichiul crivățului care arde

obrații și care te oțolește; stelulele de argint scinteind pe cîmpia imensă și albă; zăpada țîșnită de sub copitele cailor; lacrimile care împălenjenesc ochii; goana nebună a stilpilor de telegraf, a copacilor rebegiți de frig, goana ameșitoare ce pare că n-are să mai sfîrșească niciodată, niciodată...

Deasupra voastră, șleauri vechi, hîrtopite și desfundate, cu colbul gros de-o palmă, cum numai la noi în Moldova se mai găseac, deasupra voastră-am cunoscut dogoarea amiezilor de august, cînd cerul fierbe, vîzduhul fumegă și pînă și umbra copacilor de pe marginea șanțurilor se chircește și se ascunde mistuită de căldură; deasupra voastră am cunoscut și binefăcătoarea răcoare a serii, cînd toate violetățile învie, prînd vlagă, zumzăie, fluieră, se cheamă unele pe altele, aleargă, sar, se rostogolesc vesele c-au scăpat de pîrjol și înaltă fiecare pe limba sa imn de slavă țărîni bătrîne; greierii prînd a depăna melopeea lor trîtă, monotonă și fără de sfîrșit ca și cîmpia; ciocirliia înviorază cu trîlurile ei repezi ne-argînirea copleșită de nostalgie; flori trîsîlnice, flori fără nume răsărite sfios în marginea drumului răspîndesc parfumuri ameștărate; și potîrnicile țînesc ca niște bulgări de țărînă și zboară cu un sfîrșit ușor de aripă și ca și ele zboară gîndurile mele, zboară dorurile și visele...

Mergi și mergi și din ce mergi mai mult, din ce-al tot merge. Totul te atrage, te vrăjește, îți infierbîntă ougetul și închidurea.

Țarina bătrînă și totuși proaspătă și tînără ca un trup nelubit de fată, cu șerpuirile ei verzi cenușii amestecate și-nveselite de galbenul-auriu al grînelor date în pîrgă țarina care pînă acum a așipit toropită, ca-ntr-o vrajă, sub soarele roșu, incandescent, ce se topea-n vîzduh, se înviorază și ea, prînde vlagă; iarba-și îndreaptă acele verzi scorogite de dogoare; frunzele păpușilor focnesc lin; umbra amurgului trece ca o mîngîiere peste grîne și pămîntul răsuflă fierbinte și trudnic, pregătîndu-se de culcare. E ceasul verde, ceasul vrăjît, cînd sufletul se adună de pe drumuri și se scutură de pulberile negre, de arșiță și de visele ucise peste zi, e ceasul verde cînd cirezile-și scutură clopoștii adormind lîngă fîntînile-ngropate sub sălcii și pădurarii sună din cornul lunii împlîntat în pădurile albastre. Departe se vede, tristă și neagră, ruina vechii cetăți a Neamțului și, pe nesimțite, în minte se trezesc locoane vechi; legenda învie ca din întuneric; figuri de mult apuse se încheagă luminoase și clare: Ștefan, Mircea, Alexandru, Ion și Tudor... Umbre de povești și de baladă. Cădelnițînd pe cer, luceafărul sărută pîlul miorței și-n suflet învie chipul duios ca de sfîntă al bunicii și susurul mătăsoș și cald al vocii ei care depăna povești despre toate cîte s-au petrecut

și-au intrat în legendă, de la adormirea părintelui Moldovii, Domnului Ștefan, și mai de demult, de la Dragoș Intemeietorul.

Și-așa, colbuit și înșetat, umbli pe drumuri mărginașe de țară, învăluit de umbrele înșerării, printre tîrle singuratice și păduri bătrîne, care-au ascuns în ele haideucii mîndri și nelufricați, și lași sufletul să și se pătrundă, să se umple de minunata, aspra, ades tragică și sălbatică frumusețe a trecutului...

Drumuri, drumuri! Cîți pași s-au pierdut în depărtările voastre, cine-ar putea spune! Dacii cei mîndri cu securea-n mînă, cu pieptul larg ca turnat în bronz, cu căciula țurcănească pe creștet; plăieșii cei viteji, iuți ca săgeata; învingă și învingători, toți au stîrnit colburile voastre; deasupra voastră-au scripît în soare copitele calului lui Ștefan-Vodă și s-au amestecat și-au pierit în pulberii botforii ienicerilor, și țesăturile roșii au zburat în vînt și-au umplut cîmpurile, și semiluna s-a înecat în valurile singurii ale Dunării; deznădejdea bejențiilor și gloria învingătorilor, rușinea și bucuria norodului eliberat, toate stau înscrise în colbul vostru; întreaga istorie a poporului, paginile ei luminoase și întunecate.

În străfundul veacurilor se pierd pașii atîtor înaintași care-au sfîrșit colbul vostru și l-au ridicat pînă la pulberea astrilor morți și pînă la luceferii viitorului; luminosul și preafînteleptul, unicul între marile figuri ale neamului, Dimitrie Cantemir; în colțul vostru s-au întipărit pașii unui geniu rădăcitor, cel mai trist și mai singuratic dintre oameni, pașii lui Eminescu, pe cînd frunza de fag susura lin deasupra frunții lui înalte și-n azur s-aprîndea luceafărul de sară; de pe drumurile uscate sub care dorm legende și mituri și umbre de baladă calcate lîngă flori și litanii, arcușul lui Eneacu ca cules, picătură, magia cîntecelor noastre, îmbogățînd cu ele armonia sonoră a întregului univers; de sub arșița plaurilor gorjene au țîșnit, într-o străfulgerare de piatră și lumină, revărsîndu-se peste zarea întregului univers, aripile de pasăre măiastră ale lui Brîncuși; sub un cer fără margini, într-un fund de Bărăgan, vlăguit de drum s-a oprit să-și potolească setea, la cumpăna unei fîntîni, cînegeticul Odobecu; în mantia-i largă, ca de cavaler medieval, ascunzîndu-și ochii ameziți de-o sfîntă emoție sub borurile pălăriei, de-atîtea ori a bătut colburile voastre prin preajma Ceahlăului — el însuși masiv ca un Ceahlău — sugubățul Calistrat Hogaș; pe Russo visătorul, parcă-l aud șoptînd cu încîntare, jos, pe valea Bistriței: „O, te recunosc, adiere dulce! Cît de bine fmi umpli pieptul! De pe ce piscuri ai cules miremele tale?! Sufilă, haide, joacă-te în părul meu, răcorește-mi fruntea infierbîntată!”

Drumuri, drumuri! Drumuri pline de pulberi, drumuri moldovene, deasupra voastră-am rătăcit de-atîtea ori cuprins de melancolie, de tristețe sau de entuziasm și m-am gîndit în multe, și-am văzut multe, și-am cunoscut oameni, și-am cunoscut locuri, unele vechi, rămase așa ca-n descrierile lui Sadoveanu, altele noi, care n-au fost încă zugrăvite de pana nici unui poet și care vor atrage de bună seamă poezii și vor rămîne să dăinuie peste ani și să vorbească viitorului de zilele noastre de azi.

Drumuri, drumuri!

Drumuri glodoase de țară, în care roțile se-nfundă pînă-n butuc; șosele largi ca niște bulevarde, cu asfaltul mîngîiat de neostoitul zbor al mașinilor; poteci tainice de munte, scobite-n stîncă sub care pașii răsună a gol, sau cusute ca o panglică cenușie pe firul apelor repezi; cărării zburdalnice, șerpînd sprînzar prin flăze înflorite, pline de fîșitul vesel al cosacilor și de cîntecul subțire și duios al unei țete; șleauri vechi, trudite, căptușite cu trosot și colb, hîrtopite și desfundate; drumuri nesfîrșite de cîmpie, triste ca însăși zarea, lungi ca dorul și-obositoare ca așteptarea, cît de bine vă cunosc, cît de bine!

(Material primit la concursul organizat anul trecut de revista „Ținutul lumii”)

Michel, wach' auf!
Der Atomtod droht

în loc de bombe, salarii mai mari!

Tineretul muncitor din Republica Federală Germană luptă împotriva războiului atomic.

S-a întâmplat un lucru monstruos: în timp ce pretutindeni în Europa se salută planul ministrului de Externe polonez, dl. Rapacki, de a se crea o zonă dezatomizată, în clipa când Sovietul Suprem al U.R.S.S. hotărăște încetarea experiențelor nucleare, atunci când și în Republica Federală Germană majoritatea absolută a populației se ridică prin anchete și sute de rezoluții împotriva primejdiei atomice, Bundestagul se pronunță — împotriva voinței declarate a poporului — pentru înzestrarea Bundeswehrului (armata federală) cu arme atomice! În fruntea armatei acesteia se află aceiași generali care au comandat armatele agresiunii hitleriste din timpul celui de-al doilea război mondial, și acestor mâini mînjite de sîngele celor

mai buni fii ai popoarelor europene li se vor încredința arme atomice!

★

Ca în fiecare dimineață, tînărul miner Fritz B. urcă din nou scările minei „Emil Emster” și traversează piața din fața minei, cînd deodată zărește ceva neobișnuit. În fața porții sînt cîteva mese acoperite cu coli de hîrtie albă și creioane.

Între timp vîntul umflă afișele pe care scrie: „Împotriva stocării de arme atomice pe pămîntul german!” Printr-un megafon, atît el cit și prietenii lui sînt chemați să protesteze împotriva înarmării atomice a Germaniei occidentale.

Urmînd exemplul colegilor săi, Fritz semnează. Și el poate se gîndește în clipa aceasta la broșura ce-i fusese strecurată deunăzi în mînă. Se vorbea acolo despre Hiroșima și Nagasaki, aceste orașe din îndepărtata Japonie, unde, cu 18 ani în

urmă, în cîteva secunde, zeci de mii de bărbați, femei, copii și bătrîni au căzut victime bombelor atomice americane; se vorbea și de faptul că populația japoneză, datorită celor 80.000.000 de semnături și numeroaselor sale manifestări, a impus guvernului să nu îngăduie pregătirea unui război atomic pe pămîntul japonez. Acesta este motivul pentru care și Fritz B. semnează apelul „Împotriva stocării de arme atomice pe pămîntul german”.

Majoritatea prietenilor din mina de la Essen-Krey fac ca el. Schimbul de după-amiază a semnat aproape în unanimitate și se pare că au vorbit și cu echipa de dimineață care iese acum, căci toți prietenii sînt la curent și, așa, negri de cărbune, cu șorțul de miner, se îndreaptă spre mese ca să semneze...

S-au scurs două ore. Hîrțile, mai înainte albe, s-au înnegrit. Ele poartă semnăturile

a 890 de mineri — de multe ori scrise de o mână nesigură, neobișnuită. Dar ele dovedesc dorința arzătoare a minerilor de a apăra pacea. Totodată ei protestează împotriva sporirii continue a prețurilor care le îngreunează viața de toate zilele. Iată încă o consecință, tot mai des întâlnită, a înarmării atomice a Germaniei occidentale. În timpul călătoriei sale în S.U.A., ministrul Apărării, dl. Strauss, a cumpărat un prim transport de 20 de rachete „Mataдор“, fiecare în valoare de 300.000 de mărci; ele vor fi plătite de poporul muncitor din Republica Federală. Pe străzile orașului Frankfurt se văd mașini cu pancarte pe care se pot citi: „Prin dirzenia noastră să împiedicăm obligativitatea serviciului militar!“ „Muncitori, luptați alături de noi!“ sau „Politica lui Adenauer ne duce la războiul atomic!“ Trecătorii citesc și aplaudă cu entuziasm.

Mașinile se îndreaptă spre „Roemer“, piața tradițională de întâlniri a Frankfurtului. Aci se ține un miting de masă, la care participă peste 5.000 de tineri. Caracterul acestei lupte, al acestei manifestații de tineret este subliniat de marea de drapele roșii fluturând deasupra capetelor tinerilor.

Ici-colo se ivesc pancarte pe care se poate citi, de pildă: „Atomii pentru Pace, și nu pentru Adenauer!“

La tribună se urcă Waldemar Reuter, membru în conducerea D.G.B. (Confederația sindicatelor germane). El spune că este o minciună infamă afirmația lui Adenauer că R.F.G. se reînarmează pentru apărarea păcii.

Willi Birhelbach, deputat social-democrat în „Bundestag“, declară că guvernul federal urmărește politica „riscului calculat“, care poate însemna pierrea întregului popor. „Germania trebuie să devină o zonă dezatomizată!“ strigă el. Viu aplaudat, Willi Birhelbach continuă: „Adenauer simbolizează regimul mascat al oamenilor de afaceri, care, cu un gest, dau la o parte obiecțiunile tinerilor“. El amintește că acum 18 ani Hitler a declanșat războiul de agresiune împotriva Europei. Ațițătorii la război de atunci erau aceiași oameni care instruiesc acum diviziile Germaniei occidentale și care năzuiesc azi să creeze o armată echipată cu arme atomice.

În numele celor ce obiectează din conștiință (a celor ce refuză să îndeplinească serviciul militar), pastorul Linz din Colonia declară: „Noi nu sîntem utopiști, dar vedem că pacea și libertatea sînt în primejdie“. El spune că se simte mai bine printre sutele de mii de prieteni tineri decît pe lângă unul din prietenii atît de dubioși ca șefii americani — prieteni ale căror mâini pot oricînd da drumul la bombe atomice deasupra Germaniei occidentale.

Intonînd cîntecul de luptă al muncitorilor „Frați, spre soare, spre libertate“ (Bruder, zur Sonne, zur Freiheit...), manifestația de luptă împotriva politicii de război atomic a Bonnului ia sfîrșit.

Manifestația aceasta de la Frankfurt face parte din „acțiunea antimilitaristă“ la care au participat conducătorii organizației tineretului socialist german „Șoimii“, cei ai grupului „Celor ce refuză să îndeplinească serviciul militar“, ai „Tinerilor prieteni ai naturii“ și ai „Tineretului solidarității“. Aceste patru organizații de tineret muncitor din Republica Federală s-au unit pentru a lupta împotriva politicii războiului atomic urmărită de guvern.

Un conducător al „Șoimilor“ ne-a spus după manifestație: „Prin organizarea acestei acțiuni și prin manifestația de masă ce a avut loc, am vrut să dăm un exemplu de felul cum trebuie să fie dusă, după părerea noastră, lupta împotriva lui Adenauer și a militaristilor. După părerile noastre, două puncte sînt importante: această luptă trebuie dusă împreună cu toți cei ce urmăresc același scop și trebuie să o popularizăm pe străzi și în întreprinderi“.

Iată două exemple, dar există sute de alte exemple, s-ar putea spune chiar astăzi, mii de acțiuni ale populației din Germania occidentală, și mai ales ale tineretului, împotriva politicii dezastruoase de înarmare nucleară dusă de guvernul Adenauer. Acțiunile acestea s-au înmulțit mai ales de cînd Bundestagul a luat hotărîrea fatală.

Republica Federală Germană este primul stat din lume al cărui guvern a permis voluntar stocarea armelor atomice americane în țara sa. Prin aceasta a expus fără milă populația unui pericol enorm — căci, după cum spune un proverb, focul atrage focul.

Consecințele acestei politici au și început să-și facă efectul asupra populației. În ultimele șase luni, prețurile articolelor de larg consum necesare vieții de toate zilele, începînd de la pîine și pînă la mijloacele de transport, s-au urcat de peste 80 de ori. De aceea lozina „Salarii mai mari în loc de bombe“ este acum auzită pretutindeni în rîndurile populației. Acțiunile acestea de protest împotriva politicii guvernului se amplifică pe zi ce trece. La Wolfsburg și Braunschweig, 25.000 de muncitori de la întreprinderea „Volkswagenwerke“ au organizat o grevă de avertizare. Muncitorii de la uzine ca „Bussing“ (15.000) și „Henschel“ (Kassel — 5.000) le-au urmat exemplul. Însă cea mai impresionantă acțiune a fost greva de 24 de ore a celor 100.000 de muncitori ai Sindicatelor serviciilor publice de transporturi din întreaga Germania occidentală. În prim-plan al acestei mișcări este adesea lupta politică pentru crearea unei zone dezatomizate în Europa centrală. Hotărîrea Sovietului Suprem referitoare la încetarea unilaterală a experiențelor nucleare în Uniunea Sovietică a dat un nou avînt mișcării.

Toate organizațiile de tineret din Republica Federală, în afara tineretului catolic, s-au ridicat împotriva înarmării atomice. Direcția centrală a „Șoimilor“ a adresat un apel către toți muncitorii din Germania occidentală, cerîndu-le să facă o grevă generală. La adunarea centrală a „Șoimilor“ în Berlinul de vest, cei 162 de delegați au cerut interzicerea instalării rampelor de lansare a rachetelor și stocării de arme nucleare în Germania occidentală. Ei au cerut, de asemenea, tratative imediate pentru crearea unei zone dezatomizate în Europa.

Ziua Confederală a Tineretului D.G.B. (Confederația sindicatelor germane), pentru asigurarea muncii tineretului, ce a fost ținută la Köln a cerut conducerii D.G.B. să „se opună în mod ferm echipării Bundeswehrului cu arme atomice“.

F.D.J. (Tineretul Liber German), interzis în Germania occidentală din cauza luptei sale consecutive împotriva pregătirilor de război, a declarat în organul său central „Tînăra Germanie“, ce apare clandestin: „Afirmăm din nou că dăm tot

sprijinul savanților atomiști care refuză să colaboreze la înzestrarea Bundeswehrului cu arme atomice. Să alegem calea ce ne oferă adevărata securitate, calea ce garantează omenirii că pacea va fi apărată!

Să pretindem aceasta! Să punem capăt nebuniei atomice! Să împiedicăm crima!“

Lozina aceasta răsună în rîndul tuturor organizațiilor progresiste de tineret din Germania occidentală, iar cei mai înflăcărați în această luptă sînt tinerii muncitori.

Tineretul din Germania occidentală simte sprijinul puternic al Republicii Democratice Germane. Kurt X., militant în organizația „Tinerii prieteni ai naturii“, declară, de pildă: „Să subliniem importanța cea mare pentru lupta noastră a hotărîrii Republicii Democratice Germane de a nu introduce obligativitatea serviciului militar, ci de a asigura securitatea țării pe baza voluntariatului“.

Tineretul muncitor din est și vest socotește că lupta împotriva politicii războiului atomic nu poate fi eficace decît dacă este dusă de întregul tineret muncitor german. Tînărul sindicalist bavarez Anton X. exprimă această idee în felul următor: „Ar trebui să devenim în sfîrșit conștienți de puterea noastră și să intrăm în acțiune! Organizațiile de tineret muncitor ale celor două state germane ar trebui să lase de o parte tot ce le desparte și să hotărască acțiuni comune. A venit clipa cînd se cere să împiedicăm primejdia războiului atomic ce ne amenință. Ceea ce ne trebuie acum sînt măsurile energice de luptă“.

Fără îndoială, tineretul Germaniei occidentale va ieși învingător din această luptă dacă va lupta alături de toate forțele iubitoare de pace din Germania și, mai ales, alături de tineretul muncitor din R.D.G., împotriva politicii războiului atomic a Bonnului. Dovadă, lupta poporului japonez. Tineretul german devine tot mai conștient de răspunderea pe care o are nu numai față de viața sa proprie, ci și față de viața popoarelor vecine cu Germania, față de pacea europeană.

BERTOLD KUHN
Republica Federală Germană

Tineri mineri de la mina „Emil Umster“ semnînd împotriva pregătirii unui război atomic

LOUIS SAILLANT VORBEȘTE „TINERETULUI LUMII“

Redacția noastră i-a cerut lui Louis Saillant, secretarul general al Federației Sindicale Mondiale, un interviu referitor la prima Conferință sindicală mondială a tinerilor muncitori.

I s-au pus trei întrebări pe această temă, la care d-sa a răspuns următoarele:

— Care sînt scopurile conferinței?

— Prima Conferință sindicală mondială a tinerilor muncitori, care se va ține între 14 și 20 iulie 1958 la Praga, va avea drept scop să demonstreze posibilitățile sindicatelor — organizații de masă ale oamenilor muncii — de a contribui la soluționarea problemelor ce-i interesează direct pe tinerii muncitori și muncitoare în viața lor de toate zilele.

Dificila problemă a păcii interesează toate popoarele și toți oamenii muncii, angajînd îndeosebi prezentul și viitorul tinerilor, precum și numeroasele probleme profesionale complexe. Există o serie de probleme importante despre care pot și trebuie să vorbească reprezentanții tinerilor muncitori din lumea întreagă sincer și deschis la această conferință, fără deosebire de rasă, convingeri politice sau religioase.

Creșterea îngrijorătoare a șomajului în majoritatea țărilor capitaliste și coloniale arată și mai bine astăzi necesitatea unui

efort comun pentru a obține pretutindeni garantarea dreptului fundamental al omului — dreptul la muncă. În strînsă garanțarea unui salariu egal la o muncă egală, posibilitățile de formare profesională, lupta împotriva consecințelor nefaste ale automatizării în țările capitaliste, lupta împotriva a tot felul de discriminări — toate aceste probleme se ridică astăzi în fața tuturor tinerilor muncitori din lume.

Conferința va ajuta tinerilor muncitori din lumea întreagă să-și consolideze organizațiile. Ea va arăta că toți fac parte integrantă din clasa muncitoare și că își au locul în organizațiile sindicale, în lupta organizată și unită a tuturor oamenilor muncii pentru apărarea păcii și pentru bunăstare.

— Aveți exemple ale acestei pregătiri în rîndurile tineretului din diferite țări?

— Știrile sosite la Secretariatul F.S.M. (Federației Sindicale Mondiale), precum și declarațiile făcute de participanții la ședința comisiei de organizare, ținută în

prima jumătate a lunii martie la Praga, dovedesc că apelul lansat de cel de-al IV-lea Congres Sindical Mondial către tinerii muncitori și organizațiile sindicale a fost primit în majoritatea țărilor cu multă înțelegere și o mare dorință de colaborare activă.

Într-o serie de țări s-au constituit comitete de pregătire unitare, cuprinzînd reprezentanții sindicatelor de toate tendințele, afiliate sau nu la F.S.M. Astfel de comitete s-au creat, de pildă, în Finlanda, în Japonia și în unele țări din America Latină.

Pregătirea conferinței a stimulat organizațiile sindicale să desfășoare o și mai mare activitate în rîndul tinerilor. În numeroase țări, ele iau inițiative de importanță națională sau internațională. Astfel la Erfurt se ține un congres al tinerilor muncitori din cele două state germane, în Franța are loc o conferință națională a tinerilor muncitori, în alte țări se organizează conferințe de tineret pe centre industriale sau pe ramură profesională.

Informațiile ce ne-au parvenit ne îngăduie să afirmăm că în toate țările atenția cea mai mare se va îndrepta asupra alegerii delegațiilor reprezentînd toate categoriile de tineret și toate tendințele acestuia.

Cel mai important aspect al pregătirii conferinței este acel al unității. Pretutindeni tinerii se străduiesc în mod sincer să înainteze pe calea unității și să creeze bazele unui schimb larg de păreri, sincer și democrat, între toți delegații la conferință.

— Cum pot contribui F.M.T.D., organizațiile sale membre și cititorii revistei la succesul conferinței?

— Conferința aceasta este un nou prilej de colaborare și cooperare frățească între F.M.T.D. și F.S.M. Într-adevăr, la cererea F.S.M., F.M.T.D. face parte din comisia de organizare a Conferinței tinerilor muncitori și va contribui, așadar, în mod activ la succesul ei.

În sensul acesta, F.M.T.D. și organizațiile ei afiliate ar face foarte mult pentru pregătirea conferinței dacă ar populariza apelul lansat de cel de-al IV-lea Congres Sindical Mondial, dacă ar duce o vastă campanie de lămurire prin paginile publicațiilor lor privitoare la obiectivele conferinței și la rolul organizațiilor sindicale în rîndurile tinerilor oameni ai muncii.

Organizațiile afiliate la F.M.T.D. ar fi de mare ajutor pentru pregătirea conferinței, informînd toate categoriile de tineri — inclusiv studențimea și tineretul agricol — asupra obiectivelor și rezultatelor conferinței. Aceasta va constitui un mare pas înainte în ce privește consolidarea unității dintre tinerii muncitori, țărani și intelectuali.

Sînt convinși că o colaborare eficientă între organizațiile sindicale și organizațiile de tineret din lumea întreagă ar face din această conferință o tribună de pe care să răsună vocea tinerilor muncitori din lume, afirmînd dorința lor de a clădi, în unitate și prietenie cu toți oamenii de bună-credință, o viață fericită.

Note de la o convorbire

31 Martie 1958

D-l Hiralal Bose, de la Sectorul de tineret al Congresului național indian, vizitează, la invitația unor organizații membre ale F.M.T.D., un anumit număr de țări din Europa de răsărit. În cursul șederii sale în Ungaria, el a fost primit la sediul F.M.T.D. La întrebarea redacției revistei „Tineretul lumii”, el și-a expus părerea în problema bombelor A și H, în cea a dezarmării și a sarcinilor tineretului și organizațiilor internaționale de tineret în lupta pentru pace.

— De câțiva ani, oamenii de stat din mai multe țări discută problema armelor nucleare, consecințele pe care le-ar avea utilizarea lor și primejdia pe care ele o reprezintă pentru însăși existența omenirii, despre problema încetării experiențelor cu aceste arme și eventual chiar a producției lor.

Personal, eu sînt de aceeași părere cu cei care zic că problema s-ar rezolva mai ușor în mai multe etape. Prima ar fi încetarea experiențelor cu bombe nucleare, adică cu bombe atomice și cu hidrogen.

A doua ar putea fi încetarea fabricării acestor bombe și a altor arme similare. A treia ar consta în dezarmarea treptată, care ar putea fi hotărîită în cadrul subcomisiei de dezarmare a Națiunilor Unite și s-ar realiza printr-o scădere progresivă a forțelor armate ale fiecărei țări și a cantității de arme convenționale.

Cred că în ciuda originelor și culturilor noastre diferite, toate națiunile pot să se considere ca făcînd parte din aceeași familie. Scopul nostru este să colaborăm pentru a găsi unitatea și nu să ne certăm pentru a ne distruge reciproc. Un lucru ce ar putea fi realizat și pe deplin respectat este dreptul tuturor țărilor, mici sau mari, de a trăi în regimul social, politic, economic etc. ales de ele și ca nici o altă țară să nu se amestece în treburile lor. Toate acestea au fost recunoscute de oamenii de stat din lumea întreagă care au și proclamat acest principiu în declarațiile și comunicatele lor. Dar cred că acestui aspect al problemei trebuia să i se acorde o atenție mai mare.

Trebuie ascultate nu numai guvernele, ci și popoarele. Trebuie de asemenea dezvoltat ceea ce am numit mai sus climatul convingerii morale și umane, pentru ca toate popoarele să se ajute între ele și să poată astfel aprecia punctul de vedere al celorlalte popoare; căci marea lege a vieții este că majoritatea oamenilor doresc să trăiască în prietenie și nu să se lupte între ei.

Aș dori să vorbesc acum despre problema tineretului. Cred că tinerii au o mare răspundere în toate domeniile de activitate, atît pe plan național cît și pe plan internațional. Există o lege a naturii care cere ca bătrînii să se retragă și tinerii să-și asume responsabilitățile din diferitele domenii ale vieții.

Pare, așadar, de cea mai mare importanță ca tinerii să înțeleagă situația internațională actuală, mai ales pericolul unui război nuclear, și să facă tot ce le stă în putință pentru a atinge obiectivele a căror realizare o dorim cu toții, și anume încetarea

experiențelor și a producției de arme nucleare și dezarmarea în materie de arme convenționale.

S-ar putea întreba: Ce pot ei să facă? Bineînțeles, tinerii rămîn tineri. Printre ei sînt studenți, dar și tineri muncitori, așa că contribuția lor concretă este limitată, dar nu mă îndoiesc că este totuși importantă.

Mai întii, tinerii pot studia și înțelege problema în ansamblul ei și pot să-și răspundească convingerile în jurul lor, în țara lor, creînd sau contribuînd la crearea climatului de pace necesar. De altfel ceea ce spun eu acum nu este ceva nou. Se mai pot realiza și publicații adecvate, nu în scop propagandistic, ci pentru a se ajunge la o înțelegere și la un ajutor reciproc. Cred că colaborarea internațională a tinerilor este posibilă; tineri din numeroase țări s-ar putea întîlni pentru a cerceta aceste probleme. Știu că organizațiile multor țări au programe diferite, dar cred că doresc cu toatele unitatea. În cursul călătoriilor mele am constatat că unitatea este din ce în ce mai puternică în această problemă, ca și în altele despre care avem cunoștință. Se poate spera că organizațiile naționale și internaționale de tineret, care-și au obiectivele și programele lor de muncă, vor fi în stare să-și unească eforturile pentru pace. Bineînțeles, s-au emis multe idei, și în domeniul acesta există de pe acum o anumită colaborare. Dar cred că ideea aceasta de pace, împărtășită de toți și care privește pe toți tinerii din lumea întreagă, va putea avea o influență foarte mare. La urma urmei, într-o lume civilizată, numai prin persuaziune și nu prin violență putem spera să convingem oamenii. Influența tinerilor din lumea întreagă în cadrul luptei pentru pace va putea avea efect asupra opiniei publice în această problemă.

— După părerea dumneavoastră, ce trebuie să facă în mod concret organizațiile?

— Cred că trebuie să caute prilejuri și să aibă drept scop să colaboreze între ele. Presupun că organizațiile internaționale de tineret sînt interesate în această problemă și doresc să facă ceva concret pentru ea. Ar fi de dorit ca diferitele organizații internaționale de tineret să-și coordoneze și să-și unească eforturile în această problemă atît de deosebită. Eu personal cred că reprezentanții organizațiilor de tineret vor putea să continue și să discute despre această problemă. Socotesc mai ales că situația este atît de gravă și de presantă — și noi cunoaștem bine gravitatea ei — și amenințările apasă atît de greu, încît trebuie să știm dacă vom trăi împreună ca prieteni sau să ne exterminăm cu desăvîrșire. Doresc ca organizațiile internaționale să întreprindă o acțiune comună pentru rezolvarea mării probleme a generației noastre.

ECOURI

DIN

AMERICA LATINĂ

Un congres al tineretului latino- american?

CHILE

Paragrafele reproduse mai jos sînt extrase dintr-o scrisoare primită de la Partidul socialist chilian; poartă iscăliturile domnilor Kernan Moreno și Eduard, respectiv secretarul general și secretarul relațiilor internaționale. În clipa în care revista este sub tipar, un membru al Secretariatului F.M.T.D. se află în Chile pentru a asista la „Săptămîna socialismului”.

Vă adresăm această scrisoare pentru a vă mulțumi pentru primirea pe care ați făcut-o delegației Tineretului socialist chilian, compusă din colegii noștri Waldo Grez și Vladimîr Hermostilla, la cel de-al VI-lea Festival de la Moscova.

Din dările de seamă prezentate de Grez și Hermostilla reiese că, în tot timpul șederii lor, ei au putut conta pe sprijinul și colaborarea entuziasată și cordială a organelor și persoanelor însărcinate cu organizarea festivalului. Tuturor acestora și în general F.M.T.D., care a oferit Tineretului socialist chilian posibilitatea de a stabili relații cu mișcările de tineret și mișcările populare ale unui mare număr de țări din lume, le adresăm salutul nostru cel mai călduros și felicitările noastre pentru strălucitele succese obținute la această mare manifestare.

Pe de altă parte dorim să vă informăm că de la 14 la 20 aprilie Partidul socialist chilian sărbătorește «Săptămîna socialismului» în cinstea împlinirii a 25 de ani de la înființarea sa. Se vor ține un congres al partidelor socialiste latino-americane și un congres general ordinar al tineretului socialist.

Pentru ca manifestațiile să aibă proporții mai mari, tineretul socialist a hotărît să invite delegații din partea diferitelor organizații de tineret din America Latină și Europa, pentru a se discuta în jurul unei mese rotunde despre anumite probleme care preocupă astăzi tineretul progresist.

Ar fi pentru noi de mare valoare prezența F.M.T.D. la această «Săptămîna a socialismului chilian», prin persoana unuia sau a mai multor reprezentanți. Vă adresăm, așadar, invitația de a participa la manifestațiile «Săptămîni socialiste chiliane», ce vor avea loc între 14 și 20 aprilie a.c., insistînd asupra faptului că prezența unei delegații a F.M.T.D. ar fi de mare interes pentru noi”.

ECUADOR

Între 15 și 17 martie a.c. s-a ținut la Quito cel de-al IV-lea Congres al Tineretului socialist din Ecuador. La congres s-a adoptat rezoluția de mai jos:

„CEL DE-AL IV-LEA CONGRES AL TINERETULUI SOCIALIST DIN ECUADOR, CONSIDERÎND FAPTUL

— că Federația Mondială a Tineretului Democrat este un organ mondial ce grupează pe toți tinerii doritori de bunăstare, progresul, fericirea și independența țărilor lor;

— că, în clipa pe care le străbate actualmente lumea, ferma unitate a tuturor tinerilor din lume este indispensabilă în lupta pentru pace, pentru dreptul de autodeterminare a popoarelor, pentru demnitate umană, libertate și dreptate;

— că, prin sprijinul ei prețios, F.M.T.D. a înlesnit ținerea celui de-al IV-lea Congres al Tineretului socialist din țara noastră.

HOTĂRĂȘTE

Să mențină nelimitat afilierea sa la această federație mare și activă, căutînd să păstreze legături strînse și directe în interesul Tineretului socialist din Ecuador;

să lărgescă relațiile sale cu toate organizațiile de tineret democrat membre ale F.M.T.D.;

să mandateze pe reprezentantul nostru la C.I.P. cu prezentarea salutului călduros al Tineretului socialist din Ecuador către Comitetul Executiv al F.M.T.D.”

In ultimii doi ani au fost tot mai frecvente întîlnirile, adunările și schimburile de delegații între organizațiile de tineret latino-americane.

Solidaritatea cu tineretul din țările care au fost sau mai sînt încă înrobite dictaturilor crincene, ca aceea a lui Batista în Cuba, a ajuns la culmea intensității, luînd proporții impresionante pentru oricare observator al mișcării tineretului latino-american.

Mi se pare necesar să subliniez că schimburile și solidaritatea aceasta a Americii Latine nu se fac dintr-un spirit meschin regionalist și „izolaționist”. Tineretul latino-american dă dovadă de o preocupare generală tot mai mare pentru întărirea legăturilor sale de prietenie cu tineretul din lumea întreagă și contribuie la lupta pentru destinderea internațională și pace.

Adevărul este că, dacă sentimentul de frăție al tineretului latino-american are ca izvor însuși fondul istoric al țărilor noastre, nu lipsesc totuși nici motive actuale puternice care să-l reafirme și care să pretindă să se dea un caracter comun eforturilor pentru dezvoltarea Americii Latine și a popoarelor sale.

La aceasta se referă Congresul latino-american al studenților cînd declară:

„...Este mișcarea în care se simte cel mai intens necesitatea unei acțiuni comune între națiunile latino-americane în vederea desfășurării înapoierii materiale și a deformării lor economice, în scopul ridicării nivelului de trai al popoarelor lor și pentru independența lor economică”.

Nu este deci surprinzător faptul că diferite organizații de tineret din această regiune și-au exprimat de curînd dorința de a organiza o mare întîlnire a tineretului latino-american.

Îmi amintesc cu entuziasm de felul în care au vorbit despre această posibilitate toți cei pe care i-am întîlnit: Artigas Cabrera, președintele Tineretului radical intransigent argentinian; Raul Morales, șeful Partidului radical chilian, vicepreședintele F.M.T.D.; conducătorul socialist brazilian, Roge Ferreira; Jorge Bargstein, secretar general al Tineretului comunist argentinian; W. Green, de la Tineretul socialist chilian; Manuel Ortega, de la Confederația tineretului mexican; Estrada Villa, de la Tineretul popular mexican.

Subiectul acesta revine în discuție de fiecare dată cînd ne întîlnim cu conducătorii tineretului latino-american. Și, bineînțeles, se ridică probleme ca acestea: există posibilitatea să se țină o adunare a tineretului latino-american destul de reprezentativă pentru a merita numele de Congres latino-american al tineretului? Și dacă este posibil, cînd, unde și cu ce ordine de zi?

Dacă este adevărat că există păreri diferite în privința amănunțelor, cred că sînt multe organizații importante ale căror puncte de vedere coincid cînd e vorba de necesitatea unor asemenea întîlniri și de faptul că ele trebuie să constituie o tribună a mișcării tineretului latino-american, deschisă tuturor curentelor de opinii. F.M.T.D. nu poate privi dect cu simpatie o asemenea inițiativă care, dacă este luată la timp, credem că poate obține sprijinul tuturor organizațiilor internaționale de tineret.

Nu vreau să omit aci cele două ședințe la care am avut onoarea să reprezint F.M.T.D.

Prima a avut loc la Lima, organizată de Tineretul „Aprist”. Îmi amintesc cuvintele emoționante pronunțate de un conducător universitar aprist care ne-a spus: trebuie să organizăm o mare întîlnire a tineretului latino-american, să ne întîlnim cu toții, radicali, socialiști, comuniști, „apristi”, și să discutăm împreună, căci aceasta ne-ar fi de folos tuturor.

A doua s-a ținut la Havana, în luna ianuarie a.c. Mai mulți conducători ai mișcării „26 iulie” m-au informat despre crunta represiune întreprinsă de Batista contra mișcării democratice și despre lupta acestei mișcări. „Lucrați pentru ideea Congresului tineretului latino-american, mi-a spus unul dintre ei, și veți avea tot sprijinul din partea noastră”.

Prin intermediul „Tineretului lumii” întrebăm: nu a sosit încă clipa realizării unui Congres al tineretului latino-american?

O.C. VARGAS GIRETTI

În toată America Latină și în alte continente a avut loc în luna aprilie „Săptămîna solidarității cu tineretul chilian”. În Venezuela, care a fost de curînd eliberată de sub dictatură, tinerii au defilat purtînd lozinci:

„TINERETUL VENEZUELIAN RESPINGE TIRANIA LUI BATISTA”.

Un tineret ce pășește spre viitor

1.238 de delegați au participat la cel de-al 13-lea Congres al Comsomolului, care a avut loc la Moscova între 15 și 18 aprilie 1958. Astăzi Comsomolul numără 18.000.000 de membri, adică cu 2.000.000 mai mult decât acum 4 ani, la congresul precedent. Au participat 80 de reprezentanți din peste 40 de țări, precum și reprezentanți ai F.M.T.D. și U.I.S.

★

Cel de-al 13-lea Congres al Comsomolului a luat sfârșit de câteva zile. Dar simțim încă sub impresia profundă pe care ne-a făcut-o. Prin amploarea problemelor pe care și le propune să le rezolve, pe scara națională a unei țări ce acoperă o șesime a globului și care este în plin avânt industrial și agricol, congresul a constituit un izvor abundent de cunoaștere a vieții din U.R.S.S.

Dacă, pe de altă parte, în multe țări, unii se plîng de partea insuficientă pe care o are tineretul în viața națională, congresul acesta a arătat cât de nedespărțită de preocupările și de speranțele poporului este întreaga viață a tineretului sovietic. În situația actuală, organizații de masă, ca, de pildă, Comsomolul, joacă un rol esențial în viața societății.

Numeroși tineri din lume urmăresc cu interes competiția pașnică propusă de către U.R.S.S. Statelor Unite când și-a fixat să le întrecă în producția globală pe cap de locuitor într-un răstimp foarte scurt!

Competiția aceasta se bucură de sprijinul entuziast al întregului tineret sovietic. Entuziasmul lor orientat de Comsomol prevede obiective concrete. De pildă, în industrie, congresul a pus accent pe creșterea productivității muncii prin introducerea tehnicii noi. S-a hotărât, de asemenea, să fie construite de Comsomol 7 cuptoare înalte, 3 cuptoare Martin, 9 baterii de cocs, 11 trenuri de laminoare pentru construcțiile siderurgice și patronarea extinderii industriei chimice pentru utilizarea pe scară largă a materialelor plastice.

În spiritul acesta, din inițiativa Comsomolului, 1.000.000 de băieți și fete au plecat să contribuie la dezvoltarea industriei pe teritoriile din est, din nord și din Kazahstan.

În domeniul agriculturii, obiectivele sînt poate și mai grandioase: defrișarea a 36.000.000 ha de pămînturi nedestelenite, reprezentînd suprafața pămînturilor cultivate din Franța, Marea Britanie, Germania occidentală și Japonia laolaltă. Rezultatele se datoresc în mare parte tineretului sovietic, și anume celor 350.000 de tineri voluntari care au plecat împreună cu alți muncitori să cucerească pămînturile nedestelenite.

De asemenea alți 656.000 de tineri au plecat să muncească în sectorul zootehnic.

Cel de-al 13-lea Congres a hotărît ca tinerii comsomoliști de la sate să crească 40.000.000 de porci, să dezvolte creșterea păsărilor, a iepurilor, prin înființarea unor adevărate ferme care să corespundă unor asemenea obiective. Toate aceste eforturi colective sînt însoțite de măsuri excepționale pentru dezvoltarea personalității fiecărui tînar.

Generalizarea școlii obligatorii de 10 ani este pe cale de a fi realizată în toată Uniunea Sovietică. Ziua de lucru a fost redusă la 7 și 6 ore în siderurgie și mine, 50.000.000 de oameni studiază, fie la școală, fie la universitate sau la cursuri fără frecvență. Dintre aceștia marea majoritate o formează tineretul.

În perioada care urmează, tineretul va construi 1.000 de tabere pentru turism. Comsomolul a hotărît să cheme tineretul să construiască terenuri și instalații sportive pretutindeni unde există organizații de tineret, în fiecare școală, în fiecare colhoz și în fiecare uzină.

Făcînd însă bilanțul succeselor, congresul nu a omis să pună în lumină și lipsurile. El contribuie la eliminarea unor lipsuri mai ales în domeniul învățămîntului. S-au subliniat, de asemenea, unele aspecte noi în legătură cu educarea tineretului, mai ales în muncă, sarcină pe care Com-

somolul o consideră ca esențială. Astfel s-au și făcut eforturi pentru dezvoltarea anumitor trăsături ale moralei corespunzătoare unei societăți pe cale să creze abundența, dezvoltîndu-se, de pildă, simțul estetic, sănătatea și frumusețea fizică, dar acordîndu-se tot mai multă importanță dezvoltării inițiativei fiecăruia.

Este nevoie să mai adăugăm spiritul pașnic ce s-a degajat la acest congres — expresie a vieții din U.R.S.S.?

Recenta hotărîre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. de a înceta experiențele cu arme termonucleare a fost discutată pe larg și aprobată. În schimb hotărîrea de a înzestra armata Germaniei occidentale cu arme atomice a stîrnit o puternică dezaprobare. Tineretul sovietic, care și-a proclamat dorința de pace, depune eforturi mari pentru lărgirea relațiilor internaționale.

Anul acesta U.R.S.S. va fi vizitată de nu mai puțin de 200 de delegați de tineri. Cel de-al VI-lea Festival a Ilustrat simțăminte de pace și prietenie ce însușesc tineretul sovietic. S-au început pregătirile pentru viitorul Festival de la Viena.

Congresul a arătat cât de avantajoasă ar fi pentru pace dezvoltarea unei cunoașteri mai largi între organizațiile de tineret din lume.

F.M.T.D. salută eforturile tineretului sovietic pentru dezvoltarea înțelegerii și prieteniei între toți tinerii.

CHRISTIAN ECHARD

Sfîrșit de aprilie 1958

Se întîlnesc două generații: cel care în trecut au creat viața nouă cu mîinile lor, cel care la 20 de ani iau viitorul în mîinile lor

Cliseul nostru: Delegații la cel de-al 13-lea Congres al Comsomolului profită de o pauză pentru a sta de vorbă cu legendarul mareșal BUDIONII

în regulile filmatului. Când ar trebui să gadă culcată, atunci cu siguranță că se ridică în picioare, iar dacă totuși se hotărăște și se așază jos, atunci — cu spatele spre aparat. Dar cu „instalația” pod-sfoară s-a reușit totuși a-i cuminti pe unul sau pe altul dintre „eroii principali”. Cum anume? Nu-i nimic dacă culicul stă așpit pe cuibul său. Operatorul întinde mina spre podul-sfoară. Scindura de bază a cortului este găurită în zeci de locuri. La fiecare gaură e așezat câte un mîner numerotat. De la fiecare mîner, prin gaura respectivă, se întinde câte o sfoară în toate direcțiile din apropierea cuibului de pasăre.

În momentul de față, deci, trebuie trezit culicul așpit. Se trage mînerul numerotat cu 4, o frunză se mișcă la câțiva metri de cuib (desigur legată de sfoară) în urma căreia culicul se trezește și e gata să sară...

Dacă operatorul vrea ca pasărea să întoarcă capul la dreapta, trage mînerul numerotat cu 9 după care se mișcă o floriceică, iar culicul numai-decît să uită în acea direcție. În cazul când e nevoie să-și ia zborul cuprins de panică, se pune în mișcare papucul uzat (nr. 11), ceea ce va avea efect deplin...

„Revista modei cu muzică”

Nu e un fapt neobișnuit când inginerul de sonorizare, Ferenc Lohr, cu instrumente cîntărind 100 kg, se deplasează la stîrcul alb nobil, lopătarul sau alți băștinași ai coloniei. Se mai întimplă deseori ca microfonul să fie instalat pe vîrfurile unui copac de cinci metri, iar inginerul de sunet ascuns în stuful să înregistreze „cîntatul” diverselor păsări.

Dar nu este chiar atît de simplă înregistrarea pe bandă sonoră a vocii mierlei de baltă audiată în filmul „Țara apelor sălbatice”. Degeaba s-a instalat microfonul în locul unde cînta înainte ore întregi. Cum se apropia operatorul de ea cu microfonul (trebuia așezat la o distanță de un metru și jumătate), imediat „își întorcea spatele”. Homoki și-a dat seama că „actriței” — mierlei de baltă — nu-i plac pantalonii albi și cămașa lui galbuie pe care le purta. Ce putea face? Repede și-a schimbat îmbrăcămintea cu soția sa, care-l însoțea ca regizor. Fusta îl cam strîngea în talie, dar în orice caz era verde, ceea ce a impresionat-o plăcut pe mierla de baltă. Immediat, prin cîntec, și-a manifestat părerea despre improvizata „revistă a modei”...

O mică statistică

Dacă materia primă consumată la ultimul film a lui Homoki, intitulat „Prietenii la cataramă”, s-ar întinde pe o bandă lungă de film, ar fi de 150 ori mai înaltă ca turnul Eiffel.

Din aceasta numai 2.200 m constituie filmul prezentat publicului (și restul este ireproșabil din punct de vedere tehnic,

dar sînt repetări). Un episod din film, cînd dulăul furios sare în obrazul hoțului, a fost fotografiat de 47 de ori pentru a fi satisfăcător. În filmul respectiv acest episod nu durează mai mult de două secunde. Filmul „Prietenii la cataramă” a fost realizat în patru ani și a costat o dată și jumătate mai mult ca un film artistic realizat în trei luni.

Filmul lui Homoki „De la primul ghiocel pînă la căderea frunzelor”, în ale cărui cadre de celuloid sînt prezentate peste 70 de animale și sute de mii de episoade, a fost realizat în opt luni.

Vaporul de pe Dunăre purta în „pintece” peste 20 tone de materiale necesare filmării. Înșir numai cîteva „articole” de primă necesitate: 4 tone de cablu, 300 m furtun de cauciuc, zeci de kilograme cuie mici, panouri colorate cu inscripția „zonă interzisă”, vopsele luminescente, o ladă și jumătate de omizi vii, cinci feluri de nutrefuri, 2.000 de șoareci albi vii. În lăzi închise erau mănuni de cauciuc, zăvoare, perne de cauciuc, foarfeci de grădină, voltmetre, penicilină și distrugătoare de fițari.

Pe lîngă acestea, multe altele...

Filmele lui Homoki au fost vizionate în multe țări și peste tot sînt foarte bine primite. Lucrarea sa „De la primul ghiocel pînă la căderea frunzelor”, scrisă în 1945, este prima lucrare ungară despre arta cinematografică. Ea a apărut în limbile ungară, polonă, germană, rusă și engleză. Această carte păstrează filmele, deoarece, din cauza numărului mare de comenzi din străinătate, copierile au uzat negativele originale.

Actul cel mai scump

Cei care au văzut filmul „Prietenii la cataramă” cu siguranță că-și aduc aminte de un episod cînd ogarul Fickó se zbătea sub apă pentru ca să-și aducă la suprafață lada în care se afla sărmanul Pletyka. Acest frumos episod costă în același timp și cel mai scump: 270.000 de forinți. Episodul impresionant a necesitat o muncă intensă de cîteva săptămîni, și, deși în film aceste secvențe dispar în 10—15 secunde, filmarea lor a durat aproape două săptămîni.

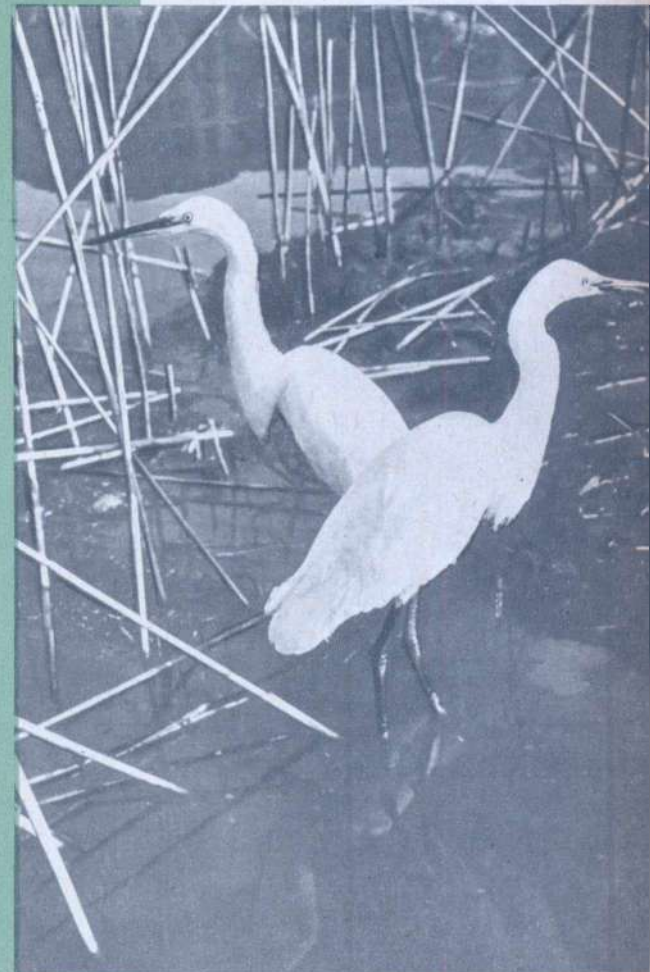
Trei ani de zile a durat proiectarea aparatelor tehnice necesare. Din sticlă adusă din Belgia s-a construit un bazin cu dimensiuni uriașe. Dar cantitatea imensă de apă ce se acumulase avea o presiune atît de mare, încît nici această sticlă groasă nu rezistase. Bazinul a fost reconstruit pe baza sugestiei tehnice a colaboratorului Mátra Jénő.

Au închiriat bazinul acoperit al ștrandului „Császarfürdő” din Budapesta, care în scurt timp a fost transformat într-un adevărat studio: au fost sparte ziduri, bazinul aranjat, s-au instalat proiectoare și agregate, într-un cuvînt a fost „amenajat”...

Zilnic între orele 6 după-amiază și 8 dimineața, circulația în fața ștrandului a fost dirijată de milițieni însărcinați anume cu această treabă, deoarece în acest timp se pregătea actul cel mare și nu era voie ca solul să se zguduie din cauza mașinilor ce treceau.

Fickó intra de bunăvoie în apă, dar, din păcate, nu putea să

pe un glob de aluminiu care sa acționeze ca un lift pe o funie de oțel. Dar nici aceasta și nici celelalte oferte nu le poate primi, deoarece pregătește o continuare a renumitului film „Prietenii la cataramă”. O parte însemnată a filmului va fi lucrată în subteran, în peștere. Va prezenta pirăiașele peșterilor, lumea extrem de intere-

Doi personaje gratuite din filmul lui Homoki

se mențină sub apă, forța de ridicare a apei îl aducea numai-decît la suprafață. Săptămîni de-a rîndul se făceau încercări desperate pînă, în sfîrșit, cătețul, instinctiv, și-a dat seama de cheia problemei. Sub apă și-a format corpul în formă de tîrбуșon și cu această „inovație” a obținut să se mențină sub apă cît îi permitea respirația. În acest timp s-a zbătut pentru ladă, iar mai tîrziu, chiar în afara filmării, intra din simplă plăcere și ridica câte o floare acvatică sau câte o pietricică din fundul bazinei de doi metri adîncime.

„Prietenii la cataramă peste munți și văi”

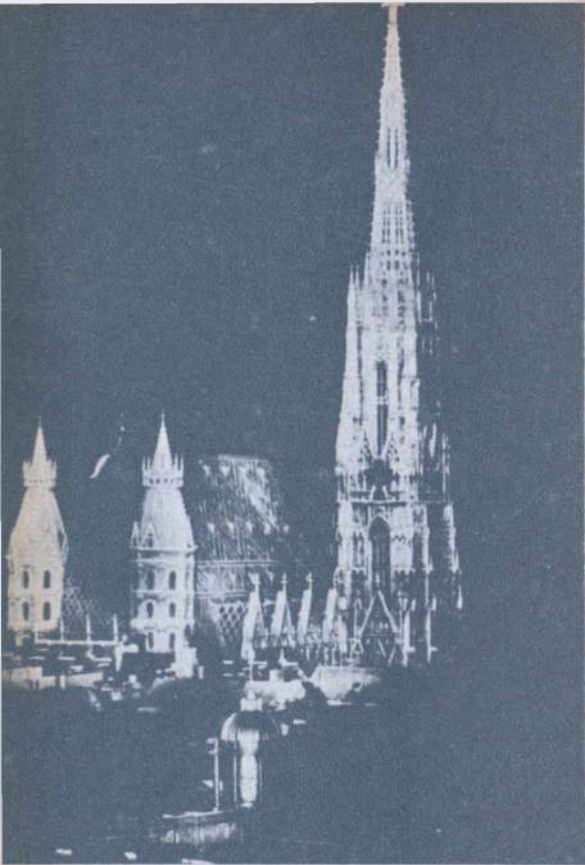
Cînd m-am interesat de planurile viitoare ale lui Homoki Nagy Istvan, de abia le-am putut urmări însemnîndu-le cu creionul. Cîte planuri frumoase! Și cîte oferte străine din Brazilia, Mongolia, Italia. A fost invitat în Bulgaria să realizeze un film despre legendara pasăre Griff, care s-a statornicit pe vîrfurile celui mai înalt munte al Bulgariei. Această pasăre și frumoasele peisaje bulgărești ar trebui filmate de

santă a liliecilor etc. În acest film va juca și un artist „străin” — ghepardul, o dată și jumătate mai mare ca leopardul.

Băștinașii din Africa răsăriteană l-au „solicitat” nu tocmai prietenos pentru acest rol. L-au prins cu arcanul lîngă un copac, unde, după obiceiul ghepardurilor, își ascuțea ghearele. La Mombasa l-au „așezat” într-un avion cu care a ajuns la Budapesta. S-a și ajuns la jumătatea filmului, dar va mai fi nevoie de încă doi-trei ani pînă ce se termină. Sperăm ca, asemenea filmelor de pînă acum ale lui Homoki, continuarea filmului „Prietenii la cataramă peste munți și văi” să se bucure de un succes bine meritat.

ZSIGMOND MÁRTA

NOTA REDACȚIEI ROMINE: Semnatarul acestui articol, Zsigmond Márta, este și autoarea interesantului material „Circul”, publicat în nr. 3 al revistei noastre din acest an. Dintr-o greșală tehnică numele său a fost omis din pagină. Redacția își cere pe această cale scuzele față de autoare și cititori.

VIENA

IULIE 1959

Biserica Sf. Stefan, simbolul Vienii

După cum v-am informat în numărul trecut, Comitetul internațional de pregătire a celui de-al VII-lea Festival a hotărât, în sesiunea sa de la Stockholm, ca cel de-al VII-lea Festival să aibă loc la Viena. Comitetul a însărcinat comisia sa permanentă să plece la Viena și să cerceteze pe loc condițiile pentru realizarea festivalului. Pentru a putea da amănunte cititorilor noștri, am fost la unul din membrii comisiei, la d-l Bahamonde, de la Tineretul radical chilian, căruia i-am luat un interviu.

Redacția: Vă rugăm, domnule Bahamonde, vorbiți-le cititorilor noștri câte ceva despre rezultatele obținute la Viena.

Bahamonde: Comisia noastră a rămas vreo zece zile la Viena și a purtat multe discuții și tratative cu miniștrii austriaci, cu autoritățile municipale și cu cele mai importante organizații

Cine vrea să
corespundeze
cu noi?

CARLA TREITZ, SWIDNICA-SL., POST-RESTANT, POLONIA, studentă, 18 ani; dorește schimb de scrisori cu studenți din R.D.G., Cehoslovacia și Anglia, despre artiști de cinema, filme, jaz, cîntece moderne, sport, în limbile germană și polonă.

ALBERT L. BAXTER, 2, BARNHILL COTTAGES, BARNHILL ROAD WEMBLEY PARK, MIDDLESEX, ANGLIA; dorește schimb de corespondență și de timbre, fotografii, reviste, ilustrate, descrieri de plante, cultivare de flori, prietenii internaționale etc., cu toate țările, în toate limbile.

CARLOS, CYD. BEYBU, POST-RESTANT, MEXIC, D.F., fotograf; dorește să corespundeze pentru schimb de ilustrate, de idei, despre sport, în toate limbile, cu tineri de ambele sexe între 12 și 27 de ani.

JAGER KLARA, I. MALINOVSZKI FASOR 5, BUDAPESTA, UNGARIA, studentă de 18 ani; dorește să corespundeze în limba franceză, despre diferite subiecte, cu toate țările.

DAVID LANGNIDEGE, 16 HAYDN PARK ROAD, SHEPHERDS BUSH, LONDRA W. 12, ANGLIA; cu toate țările, în limba engleză.

M.M. MACKEN, 217, PIACHAUDS LANE, MARADANA-COLOMBO, CEYLON, 21 de ani; se interesează de literatură, ziaristică și fotografii, dorește corespondență și schimb de cărți, reviste, fotografii, despre filme, cu Italia, Franța, Australia și U.R.S.S.

IONESCU RADU, Str. BREDICEANU nr. 2, TIMIȘOARA, ROMANIA, 21 de ani; dorește să corespundeze cu tineri din toate țările, în limbile franceză, germană, engleză și rusă, pe diferite teme, eventual filatelie, ilustrații, reviste etc.

AMRIT PAUL SINGH BHARTI B/55, GOVIND NAGAR, KANPUR, INDIA; dorește să corespundeze în limbile hindusă, engleză, polonă, franceză, germană și rusă, cu toată lumea, dar mai ales cu tinere studențe, cu sportivi și vedete de cinema, despre prietenie, fotografii, literatură, timbre, de preferință cu Ungaria, U.R.S.S., Italia, Egipt, Bulgaria, România, Franța, China, Japonia, Polonia și Spania.

MONTILLET JEANNE, RUE ROBERT FINET FONTAINE (ISÈRE) FRANȚA, 18 ani; dorește să corespundeze cu toate țările, în limbile franceză și engleză.

IURI KORCEAGOV, U.R.S.S., TAȘKENT, 20, KOMSOMOLSKAIA ul. 72, 21 de ani; student, despre etnografie, literatură, schimb de reviste, timbre și ilustrate, în limbile urdu, hindusă, engleză și chineză, cu tineri din India, Pakistan, Indonezia, Malaia, China.

J. MALHERBE, III, RUE DE BAYEUX, CAEN (CALVADOS), FRANȚA; dorește să corespundeze cu o țară din lagărul socialist despre schimb de plăci de patofon, cărți etc., în franceză.

BORJINI SALAH, 5, IMPASSE BOU DABBOUS, RUE DU MIEL-TUNIS, 19 ani; dorește să corespundeze cu două fete, despre probleme referitoare la tineret în general și la tineretul studențesc în special, în limbile franceză sau engleză, cu America, Germania.

PELLICCI ANTONIO, FERMO POSTA CENTRALE, FLORENȚA, ITALIA, student de 22 de ani; dorește să corespundeze cu studențe franceze și engleze de 18-24 ani, în franceză sau engleză, pe teme diferite.

J. OLIVEIRA, RUA DUQUESA DE BRAGANÇA 13, ANDARAÍ, RIO DE JANEIRO (D.F.), BRAZILIA; ar dori să corespundeze cu orice țară, mai ales cu America Centrală, Africa, Imperiul Britanic, coloniile franceze, U.R.S.S., Bulgaria, România etc., despre colecții de timbre.

TIBOR HUSAK, SENTA, ul. 29 Nov. I, IUGOSLAVIA, student de 20 ani; dorește corespondență cu orice țară despre timbre și fotografii.

N. WALLACE AMES, 1129 HUFF AVENUE, MOUNTAIN VIEW, CALIFORNIA, S.U.A., 25 de ani; dorește să corespundeze cu orice țară despre teme diferite.

Vor să
cu tineri

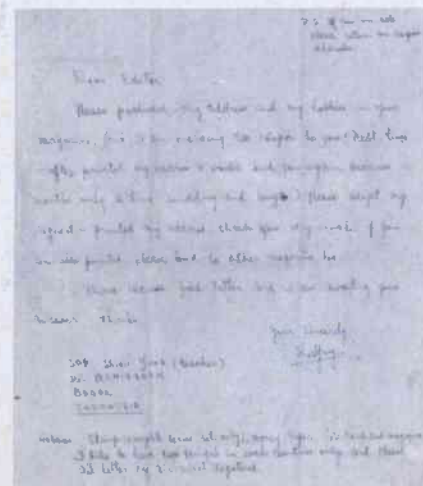
SDR. SHIAU YUNG (PROFESOR), DJL, PERNIAGAAN, BOGOR, INDONESIA; în limba engleză, schimb de timbre poștale (numai serii complete), bancnote, ilustrate și reviste.

3 tinere sovietice din orașul Slaviansk vor să corespundeze despre muzică, cinema, sporturi, literatură, balet, colecții de timbre, în limba rusă; adresele lor:

1. S.S.S.R., STALINSKAIA OBL.: G. SLAVIANSK, UL. S. ȘCEDRINA, 18 (B), Mariiko Lena.

2. S.S.S.R., STALINSKAIA OBL.: G. SLAVIANSK, I-II TUNIK, UL. ARTEOMA, 5, Maloviciko Inna.

Scrisoarea primită de la Sdr. Shiau Yung din Indonezia

de tineret. Am căzut de acord asupra programului celui de-al VII-lea Festival, elaborat în sesiunea de la Stockholm. Firește vom respecta pe deplin legile austriace și caracterul neutralității austriace. Reprezentanții autorităților guvernamentale austriace ne-au asigurat că vor acorda vizele necesare, la cererea comitetelor festivalurilor naționale, de acord cu comitetul internațional, tuturor participanților la festival, indiferent de apartenența lor civică, de naționalitate sau de convingeri politice. Comisia a hotărât, așadar, convocarea celui de-al VII-lea Festival între 26 iulie și 4 august 1959 la Viena.

Redacția: Puteți să ne dați câteva informații despre condițiile de cazare a participanților la festival?

Bahamonde: Bineînțeles, încă nu se poate spune unde va fi cazată fie-

care delegație. Participanții la festival vor fi găzduiți în cabane colective, în tabere, în casele tineretului, în instituții sportive, în case particulare și în unele cazuri și în hoteluri. Vor primi 3 mese pe zi.

Redacția: Domnule Bahamonde, comisia s-a preocupat de acum de cheltuielile aproximative de participare?

Bahamonde: Da, desigur. Pe baza evaluărilor făcute pînă acum, am fixat prețul participării la 5 dolari S.U.A. pe zi sau suma echivalentă; în afară de aceasta, am fixat cheltuielile de înscriere la 2 dolari S.U.A. Comisia permanentă s-a adresat totodată fiecărei țări pentru ca să contribuie la stringerea mijloacelor de participare la festival.

Redacția: Care sînt drepturile participanților după ce au vărsat această sumă?

Bahamonde: În suma aceasta se cuprind cazarea și masa. Participanții au, de asemenea, dreptul de a utiliza mijloacele de transport ale orașului și pot asista la reprezentațiile festivalului.

Redacția: O ultimă întrebare. Ați spus că ați discutat cu cele mai importante organizații de tineret austriace. Puteți spune cititorilor noștri ceva în legătură cu aceasta?

Bahamonde: Am întîlnit pretutindeni un interes viu. Majoritatea organizațiilor au declarat că ele vor respecta clauzele contractului dintre comitetul internațional și autoritățile austriace, pe baza aprobării date de guvern. Multe organizații și-au exprimat dorința de a colabora cu comitetul nostru și de a sprijini festivalul. Sîntem gata să discutăm cu organizațiile ce nu s-au hotărît încă sau care ar dori eventual să participe și ele la festival.

ISRAEL: despre subiecte cu caracter general, schimb de ilustrate, în limbile spaniolă și ebraică.

VALERII LOPATKIN, G. SLOBODSKOI, UL. ZAVODSKAIA 4, KIROVSKAIA OBL., U.R.S.S., elev în clasa a IX-a, 16 ani; despre filatelie, vederi, monede, etichete, reviste, cărți, în limba rusă.

MARGUERITE PARENT, 1020 AVE. COULONGE SILLERY, QUEBEC 6 P.Q., CANADA; schimb de scrisori, cărți poștale, timbre, păpuși folclorice, în limba franceză.

DOMINIK JARCO, BYTOM 7, SKRAJNA 9, POLONIA, 20 de ani; în engleză, despre timbre, geografie, cărți, lingvistică, reviste, muzică, tehnică, sport etc. Prietenii săi **WERNER KNEFFEL, BYTOM 8, UL. ARNII CZERWONEJ 72, și KLAUDIUSZ SZYMIK, BYTOM 7, LOWICKA 5,** doresc să corespundeze despre aceleași subiecte în limba germană.

B. BARA, DJL GEBANG NR. 5, MEDAN, INDONESIA; în limba engleză, despre subiecte diferite, cu tineri de orice vîrstă.

KLAUS KOLLEN, 22 C., SEVERKUSEN II, KURTEKOTTENSTRASSE NR. 7, REPUBLICA FEDERALĂ GERMANĂ; în limbile franceză, germană, pe teme cu caracter general.

DR. M. M. CHAUHAN L.C.P.S. SWAMINARAYAN DISPENSARY, IRON MARKET — BHAVNAGAR, INDIA; dorește corespondență pentru fiul său, care este șeful Ligii prietenilor prin corespondență de pe lângă biblioteca biroului de relații internaționale a organizației

CÎTEVA CLUBURI DE CORESPONDENȚĂ:

WORLD STUDENTS GALAXY, 35/183 BENGALI MAHAL, KANPUR, INDIA, societate pentru stringerea legăturilor de prietenie cu tinerii din alte țări. Director: **Shri Krishna Mishra.**

F.D.Y. — BRIEFZIRKEL, H.O. INDUSTRIEWAREN HALLE (SAALE), ALTER MARKT 1-2, R.D.G., cere de corespondență compus din 12 tineri, primește scrisori în toate limbile.

Clubul pentru corespondență de pe lângă Oficiul de turism din Szczecin dorește legături cu tineri din România în limbile polonă, rusă, franceză, engleză, pe adresa: **ADAM SZALASNY (PTTK), SZCZECIN, KRZYSZTOFA KOLUMBA 3, POLONIA.**

GHANA INTERNATIONAL CORRESPONDENCE CLUB, P.O. BOX 3358, ACCRA, GHANA, club de corespondență al tinerilor africani din noul stat Ghana, în limbile engleză și franceză.

„Iubitorii păcii“; schimb de reviste, ziare, cărți, timbre, ilustrate, în limba engleză.

APPONI RENZO, VIA GRAMSCI MASSALOMBARDA (RA), ITALIA; în franceză. Probleme generale, filatelie.

ALICJA POPJOTEK ul. NADBYSTRZYCKA 17/1 a LUBLIN 2, POLONIA, studentă de 17 ani, de la școala tehnică; în limba franceză, despre sport, filatelie, cultură, filme, tehnică.

PALLE PERSON, LIDKOPINGSVÄGEN 66, JOHANNESHÖV, SUEDEA, în vîrstă de 18 ani; în limbile engleză, germană și suedeză, despre politică și artă.

corespundeze din România:

3. S.S.S.R., STALINSKAIA OBL., G. SLAVIANSK, UL. S. ȘCEDRINA 14 (A), Pșenicinaia Liudmila.

ERICH GYPSER, LEIPZIG N 22, POSTFACH 2316 A, R.D.G.; în limba germană, despre timbre, vederi, sport și filme.

STRASZEWSKI WLADYSŁAW, CZARNKOW N/NOT., WRONIECKA 82, POLONIA, 16 ani, elev în clasa a IX-a; schimb filatelie și de ilustrate, în limbile rusă, germană și engleză. În aceleași condiții dorește să corespundeze și prietenul său **STANISŁAW POLUS, CZARNKOW N/NOT., KOSCIUSZKI 81, POLONIA.**

JIRI FIEDLER, LETOHRD KOLONIE 365, CEHOSLOVACIA, student al Conservatorului din Praga; în limbile rusă și cehă, despre artă și subiecte generale.

R. KADIRESAN, 360, GRAND PASS ROAD, COLOMBO 14, CEYLON; despre viața tineretului, schimb de vederi, în limba engleză.

HANS JURGEN NOWACKI, NEUKIERITZSCH, STRASSE DES FRIEDENS 43, KRS. BORND, BEZ. LEIPZIG, R.D.G., 18 ani; dorește să se imprietenescă cu o fată din România de 16-17 ani; corespundează în limbile rusă și germană.

ZBIGNIEW MIRECKI, LODZ, PIOTRKOWSKA 15/9, POLONIA, 17 ani; cunoaște engleza, franceza, rusa și-l interesează timbrele, vederile, cărțile, cinematograful, teatrul și sporturile.

ALICE POHAPARY, DJALON SAWO 66, DJAKARTA, INDONESIA; în limba engleză, pe teme generale.

ARON BARDAVID, KIBUTZ REVADIM, DOAR NORH, HULDO JAVNE,

O frumoasă ilustrată color trimisă de Valerii Lopatkin. Este vorba despre o scenă din povestirea „Douăsprezece luni“, de S. Marșak, păzută de pictorul G. O. Valka.

Florile

Primăvara, plimbându-te pe cîmp și în grădini, nu te saturezi admirînd nuanțele culorilor, diversitatea formelor și bogăția parfumului cu care natura a înzestrat florile.

Am putea spune că flori se găsesc la aproape toate latitudinile, începînd cu regiunile polare, unde au un colorit timid, și pînă la ecuator, unde oglindesc în mod foarte fantastic toate culorile curcubeului. Bineînțeles aceste mici zîne ale naturii trebuie să se acomodeze climatei și mediului direct înconjurător în care trăiesc. De aci forma, culorile și parfumurile atît de variate și uneori neașteptate.

Profitînd de ajutorul benevol al tînărului nostru cititor Siem Kian Hian din Indonezia (Bandung) și de două serii maghiare ce se găsesc la dispoziția redacției, am ales pentru voi flori ce au crescut la mii de kilometri depărtare unele de altele; unele în Europa centrală, celelalte pe meleagurile ecuatorului. Toate au făcut bucuria celor ce le-au cules și fericirea celor cărora le-au fost oferite.

„Cui îi plac florile nu poate fi rău” — spune un proverb unguresc. Și este aproape adevărat. Cui îi plac florile... îi place natura... iubește oamenii și... iubește pacea.

TIMBRE INDONEZIENE

1. Kembodja, floare foarte frumoasă de un alb strălucitor, dialipetală, pe fond azuriu (10+10 Sen).
2. Tjempaka Kuning, cu petale lungi și înguste, de culoare galben-portocalie pe fond verde deschis—verde închis (10+10 Sen).
3. Matahari, din familia compozaceelor, cu petale galbene de culoarea lămîiei și centrul maro. Pe fond culoarea prunii nuanțată (35+15 Sen).
4. Melati, floare albă cu nuanțe mov, gen rozacee, cu frunze largi în formă de inimă. Fondul este amestec de verde-mov (50+15 Sen).
5. Larat, papilionacee, culoare siclamen pe fond de culoarea prunii (75+50 Sen).

TIMBRE MAGHIARE

6. Lăcrămioare de mai, comune în Europa, culoare naturală pe fond măsliniu (40 F.).
7. Lalea roz, de asemenea, foarte cunoscută în regiunile temperate, pe fond de culoarea prunii închise (60 F.).
8. Adonidă (din familia renonculaceelor) primăvăritică crește pe cîmpiile și dealurile Europei centrale, de culoare galben-aurie pe fond maro (60 F.).
9. Mușcată roșie, pe fond maro închis (1 Ft.).
10. Clopoțel mov deschis, pe fond violet închis (1.70 Ft.).

40.000 de dolari pentru o marcă poștală

realitate și poezie în jurul „Guyanei britanice”

De la 6 șilingi la 10.000 de dolari este cea mai senzațională ascensiune din istoria mărcilor poștale. Definiția acestei performanțe este vestita „Guyana britanică” de 1 cent, considerată cea mai scumpă piesă filatelice din lume.

Suteți poate curioși să aflați cîtera amănunte privitoare la ea! În cu împrejurare a apărut acest diamant de hîrtie?

MAREA DESCOPERIRE

Într-o zi, tînărul Vernon a găsit în actele tatălui său, onorabilul Mr. Vaughan din Georgetown, o scrisoare care i-a aprins scîntel în ochi. Fiind un pasionat colecțio-

nar de mărci poștale, el a observat pe plic micul petic de hîrtie, dar care, spre mirarea lui, era de 1 cent și nu de 4, cum mai văzuse și avea de altfel și el. L-a dezlipit, ce-l drept cam brutal, și a așezat astfel în albumul lui o marcă puțin aspectuoasă. Această întimplare se zice că datează din 1873.

De ce l-a surprins pe tînărul Vernon faptul că marca era de 1 cent și nu de 4? Nu semăna cu nici una din mărcile emise în această colonie. Primele, care datează din 1850, nu aveau nici un desen; celelalte, din 1851, aveau și ele, ce e drept, ca desen tot o corabie, iar valoarea de 1 cent era tot de culoare carmin. Dar nu era totuși la fel ca asta pe care o găsisse. În legenda ei scria „Damus petimus...” în loc de „Damus petimus...”, ceea ce era, desigur, o greșală a desenatorului. Dar nici corabia nu era aceeași. Nu mai vorbim despre formatul mărcilor care diferea și el. În sfîrșit, ultimetele cu care o putea compara erau mărcile emise în 1853, dar care nu erau executate atît de primitiv ca noua lui marcă. În această privință, ca și în toate celelalte, cu excepția valorii, ea era identică cu marca de 4 centi.

Ce și-a zis Vernon Vaughan! „Desigur că și asta a fost emisă tot în 1856”! Toate aparențele i-au dat dreptate.

Într-adevăr, în 1856 s-a tipărit o emisiune provizorie de mărci, care trebuia să împlinească nevoile poștale din colonia engleză Guyana pînă ce aveau să sosească noile mărci comandate în metropola. Din cauza întârzierii și a epuizării stocului din emisiunea 1853, postmasterul E.D. Wight din Georgetown a dispus ca imprimăria „Baum and Dallas” să execute un număr restrîns de mărci pentru nevoile imediate ale poștei. Mr. Wight a ales ca desen corabia din capul coloanei „Vești marinărești” din „Official Gazette” și a mai hotărît ca fiecare șef de oficiu să-și pună și inițialele numelui pe mărcile vindute. Deci toate măsurile de precauție erau luate și nimeni nu putea falsifica aceste primitive mărci.

După... 4 ani au sosit și mărcile comandate la „Waterlow and Sons” din Londra, iar mărcile provizorii au fost retrase din circulație.

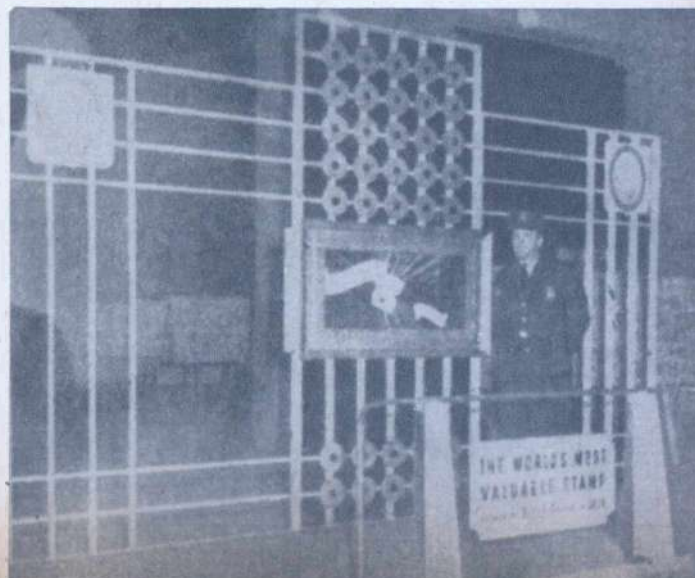
Sperînd să găsească un al doilea exemplar și în stare mai bună, Vaughan junior cedează marca prietenului său Mc. Kinon pentru 6 șilingi. A fost prima treaptă pe scara neîmpomentei ascensiunii ce o vom urmări acum la fiecare pas.

VINDUTĂ PENTRU 150 LIRE

Mutat mai tîrziu la Londra, Mc. Kinon vinde Guyana de 1 cent negustorului Ridpath pentru suma de 110 lire sterline.

În vremea aceea își făcuse apariția pe arena filatelică din Europa un curios personaj. El cumpăra tot ce vedea și i se oferea pentru colecția sa de mărci poștale. Era baronul Phillip de la Remotiere von Ferrary, care peste ani avea să fie considerat posesorul celei mai mari și valoroase colecții filatelice din lume.

În clădirea ambasadei austro-ungare din Paris, rue de Varenne 17, pe care baroneasa von Ferrary o donase statului austro-ungar, dar în care rezervase o aripă pentru fiul ei, acesta își amenajase trei camere pentru satisfacerea nevoilor

singurei lui pasiuni: filatelia. Prima era rezervată vizitatorilor, a doua colecției sale de mărci și, în sfârșit, cea de-a treia pentru imprimare cu mărci încrustate. Acesta s-a gândit Ridpath să-i ofere raritatea peste care dăduse. Pretul cerut a fost de 150 de lire sterline, apreciat de lumea filatelice contemporană drept cel mai ridicat pret plătit până atunci pentru o singură marcă postală.

Din 1878, când i-a fost vândută, și până în 1921, când începe la hotel „Drouot” din Paris licitația celebrei colecții Ferrary, Guyana britanică de 1 cent nu mai cunoaște alt proprietar. Moartea lui Ferrary, survenită în 1917 la Zürich, aduse Reichspostmuseumului din Berlin o moștenire neașteptată, de care nu s-a bucurat însă.

Statul francez găsește colecția în clădirea ambasadei austro-ungare din Paris și o vinde în contul despăgubirilor de război pe care i le datora Germania învinsă.

SENZAȚIA LICITAȚIEI

Timp de patru ani și jumătate, adică de la 23 iunie 1921 și până la 26 noiembrie 1925, licitația colecției lui Ferrary retine atenția lumii filatelice. Punctul ei culminant a fost însă licitația Guyanei de 1 cent, din care nu se mai aflase un al doilea exemplar, poate spre umbrirea tânărului Vaughan.

La hotel „Drouot” se dă o luptă aprigă. Ofertele zăpăcesc mințile cele mai cumpătate. Supralicitările răstoarnă cele mai optimiste calcule. Cenușăreasa colecției lui Vaughan devine cu adevărat regina mărcilor postale. Cifrele sar nebuneste: nu se mai discută la zece de mii de franci. Supralicitarea de 100.000 a fost și ea depășită. Peste suma de 200.000 rămân pe arenă să se înfrunte un milionar american și regele Angliei.

În cele din urmă, regele abandonează, și textilistul Arthur Hind din statul Utah (S.U.A.) își adjuică marca pentru 300.000 de franci francezi aur.

Pentru a doua oară, Guyana britanică de 1 cent obține cel mai neînchipuit preț plătit pentru o marcă postală și cu ocazia asta ea apare în fața ochilor curioșilor pentru prima oară în mod public.

Vă închipuiți poate pentru ce industriașii americani a plătit echivalentul a 7.500 de lire sterline? Utahul i se părea prea mic multimilionarului textilist. Orgoliul și spiritul negustoresc îi cereau lui Hind cât mai multă reclamă. Numele lui trebuia să fie cunoscut în toată lumea.

„Ce contează 21.000 de dolari când aceștia îți pot aduce de o mie de ori mai mult!” — și-a zis Hind. Și socoteala glacială a yankeului a cutremurat coroana leului. Regele s-a resemnat, iar prin firele telegrafice și literele tipografice numele lui Arthur Hind a fost făcut cunoscut nu numai zeilor de milioane de filателиști ai lumii, dar și altor oameni.

Cit a stat în proprietatea lui Hind, marca a făcut multe voiajuri, și nu o dată băgată într-o serisoare. A fost expusă astfel la multe expoziții și a satisfăcut curiozitatea multora. Odată s-a crezut că marca dispăruse, dar, spre ușurarea lui Hind, în această vreme ea a zăcut într-un plic aruncat într-un maldăr de scrisori.

A DOUA DISPARIȚIE MISTERIOASĂ

Al șaselea posesor al diamantului de hirtie a fost Mrs. Scala, văduva lui Hind. Urmind pilda sotului decedat, ea folosește marca pentru a se face interesantă. În minile ei, marca are o viață aventuroasă, din care redăm un episod.

În 1940 a avut loc la New York o grandioasă expoziție de comemorare a centenarului mărcii nr. 1 a lumii. Dar cum cel mai atractiv punct al expoziției putea fi însă tot Guyana britanică de 1 cent, organizatorii ei au solicitat excentricii americane să expună marca. Mrs. Scala intravede un prilej minunat de publicitate, și țirgul pare a se fi încheiat cu ușurință.

În ziua hotărâtă ca vestita marcă să fie adusă la expoziție, pe străzile New Yorkului putu fi văzută o mașină blindată însoțită de polițiști și de vâietul sirenelor motocicletelor.

Mașina stopează la intrarea fastuos pavozată a expoziției. Peliculele aparatelor cinematografice, filmele aparatelor de fotografiat, o mulțime de reporteri de la cele mai răspândite ziare americane înregistrează momentul când Mrs. Scala înmânează președintelui expoziției picul cu „regina” mărcilor postale.

Dar toată pompa n-a fost decât o înscenare. Mrs. Scala se răzgîndise, întrucât condițiile ei de expunere a mărcii nu puteau fi îndeplinite. Prilejul de publicitate nu trebuia însă să-l scape, și excentrica din Utah a înminat de fapt președintele expoziției un... factsimil.

Asemenea aventuri încetează o dată cu schimbarea proprietarului. Guyana britanică obține din nou un preț extraordinar. Pentru 40.000 de dolari, Mrs. Scala o cedează unui australian, însă peripețiile mărcii nu se termină. Un numeros public o admiră în 1947 la expoziția prilejuită de centenarul primei mărci emise de Statele Unite. După cum se vede în fotografie, marca a fost expusă într-o vitrină specială, unde a stat sub supravegherea neîntreruptă a polițiștilor și detectivilor.

Și totuși Guyana britanică de 1 cent dispăre. O ediție specială anunță cel mai formidabil furt; spiritele se aprind; oamenii se agită. Stupefacția e generală și probabil că australianul se bucura de o stare excelentă a inimii.

Toată lumea caută marca, flecare detectiv visează să obțină numai el tentanta recompensă.

Tirziu, după miezul nopții, marca este găsită spre ușurarea tuturor. Știți unde? În rama vitrinei, unde căzuse în urma derizivității șarjerei.

ESTE SAU NU ESTE FALSĂ ?

Cu toate că Guyana britanică de 1 cent a fost expertizată în mai multe rânduri și s-a confirmat autenticitatea ei, în ultimii ani a început să circule zvonul că ar fi un fals. Astăzi susțin această chiar unele personalități marcante din lumea filatelice.

Cunoscutul expert filatelic Maurice Burrus ar fi declarat lui M. Gilbert, organizatorul de expoziții filatelice de la hotel „Drouot” din Paris că într-adevăr marca e falsă. El se bazează pe considerentele următoare: 1. Marca de 1 cent este de aceeași culoare și are aceeași hirtie cu una din cele două mărci de 4 cenți, iar partea dreaptă a mărcii, unde se află înscrisă valoarea pare a fi fost rasă și ulterior recolorată. Literele n și e din cuvântul „one” (unu) nu sînt identice cu celeleși litere din cuvântul „cents”. 2. Nu se știe nimic încă de tipărirea sau emiterea unei valori de 1 cent în 1856.

Dar nu se știe în ce măsură pot fi luate în considerare asemenea argumente, mai ales dacă este adevărat ce se spune, și anume că chiar Maurice Burrus ar fi fost unul dintre licitatorii înstaurați de Hind.

Se mai afirmă în cercurile filatelice competente că prin 1830 i s-ar fi oferit lui Hind un al doilea exemplar din valoarea de 1 cent. Nu se știe cine i l-a oferit, dar se afirmă că americanul l-ar fi cumpărat pentru o sumă foarte mare de bani. Dar culmea — el a ars noua marcă pentru a nu întuneca valoarea primei. Dacă este adevărată această poveste, distrugerea poate fi considerată un act responsabil.

În jurul mărcii tânărului Vaughan din Georgetown sînt atâtea puncte neclare, încît desigur cel puțin o parte dintre ele ar fi fost elucidate prin comparație cu un al doilea exemplar.

Este firesc ca toate acestea să dea naștere la o seamă de întrebări:

— a existat o adevărat un al doilea exemplar?

— a fost tipărită în realitate marca de 1 cent sau provine dintr-un fals?

— în ce an a fost ea întrebuintată?

Privitor la ultima întrebare atrage atenția ștampila aplicată pe marcă, din care, în ce privește indicația anului, este vizibil doar un fragment —185...

Sustinătorilor tezel că marca ar fi un fals li se poate răspunde că este foarte posibil ca ea să fie o eroare voită care s-a produs la culegerea literelor în tipografie, în loc de „four” culegindu-se „one”.

De asemenea trebuie ținut seamă și de faptul că valoarea de 4 cenți carmin există în 8 tipuri, tipărite probabil în coli de cîte 8 exemplare. Acestea arată între ele diferențe care în mod firesc n-au putut fi evitate la culegerea a 8 clișee.

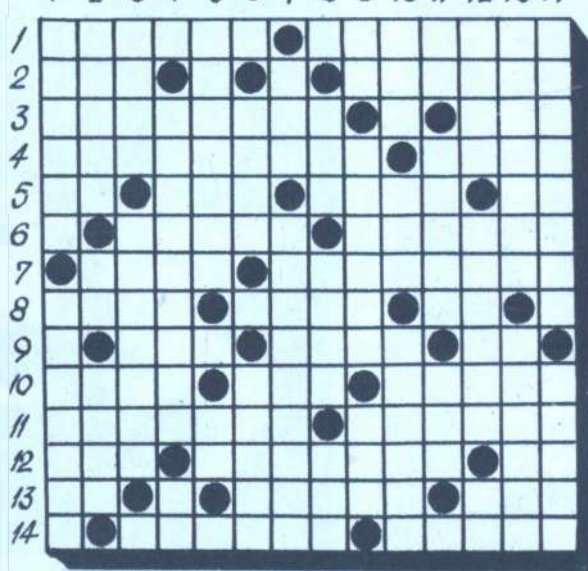
Și toate aceste întâmplări și discuții, această sumă considerabilă de 40.000 de dolari pentru un petec de hirtie, rupt și murdar! — ar spune un nefilatelist.

Este oare așa de greu de înțeles pastunea a peste 40.000.000 de filателиști?

VAL TEBEICA

ATOMIUM

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

ORIZONTAL: 1) Țară gazdă a Expoziției universale și internaționale 1958 — Punctul de atracție a zeilor de milioane de vizitatori; 2) Zeitate sumesiană — Predomina în construcția pavilionului Franței; 3) Cea de fier, mărită de 100 milioane de ori, se poate vizita la Bruxelles — Simbolul bogăției; 4) Prezintă în 1958 „Bilanțul lumii” pentru o lume mai omenească — Necăjeș; 5) Ultima parte din „Atomium”! — În gură — Pentru expunerea mărfurilor — ... 104; 6) Căuză — Spre el privește cu încredere tot tineretul lumii; 7) Funicul de lamină — Ridicări în slăvi; 8) 51... în 200 ha! — Specifice în pădurile de brazil — Măsură agrară; 9) Încalcește înșiruirea enunțurilor — Material pentru covoraș — În orice cameră; 10) Există — Ultimele pagini dintr-o revistă! — Încalzire de gâtă; 11) Ve avea în cadrul expoziției un palat internațional! — Cheia spre Bruxelles! (fig.); 12) Pronume — Machelele lor în mărime naturală se găsesc în pavilionul sovietic (sing.) — Numeral; 13) Într-o vilă — Cer cenugiu — Una din douăzeci și patru; 14) Acolo a fost organizată prima Expoziție universală în 1851 — De sub ei a apărut buletinul oficial al expoziției „OBJECTIV 1958”.

VERTICAL: 1) Material folosit în construirea pavilionului Japoniei — ... și încă unul, la aceluși pavilion; 2) Ce interesul stărnit în lume de Expoziția de la Bruxelles — Lumina faranilor — Varietă în construirea pavilionelor! 3) Nume feminin — Grandoare specifică expoziției timpurilor noastre; 4) Din 1851 până în 1939, la New York au avut loc 29 asemenea evenimente de interes universal — În expoziție! 5) Doamnă — Imens, în final! 6) Pășește răpitoare — Un loc pentru exponatele din expoziție! 7) Riu în Alsacia — Unul din zecele de mii, în decursul celor șase luni! 8) Mediu pentru Tu-104! — Numărul atomilor din „ATOMIUM” — O parcurem pe cea atomică! 9) Peste! — Realizările lor sînt ogîndite în construcțiile și exponatele de la Bruxelles (sing.) — La telefon; 10) Prefix pentru urashi — Denumire veche pentru elefant — Își expune lucrările în cadrul a două expoziții: „Cincizeci de ani de artă modernă” și „Omul și arta”; 11) Notă — Apărută — Articulat (abr.); 12) Zburătorul antichității! — O găsești în piață — Operă; 13) Ameșitor ca aspectul stului bucuriei și fanteziei — Dimensiune; 14) Dovezi ale progresului tehnicii și științei, spre exemplu — Participă la Bruxelles în cadrul întîlnirilor internaționale a orchestrelor.

DEZLEGEREA JOGULUI DIN NUMĂRUL TRECUT

DESCOPERIRI ȘI INVENȚII. ORIZONTAL: 1) Gabelsberger; 2) Gall — AA; 3) Morse — Iod — Are; 4) Sax — Monier; 5) Ia — Mendeleev; 6) Lagrange — Sui; 7) Vite — Ester — Si! 8) Arnet — Celesta; 9) Ry — Amur — Ica; 10) Uta — Muxca; 11) Arac — Argon — Dha; 12) Nerol — Galilei; 13) Sn — Gradat — Nuj; 14) Asau — Ar — Baiț; 15) Devar — Inițiat; 16) Alo — Senile — Tel; 17) Na — Dana — Lauo.

VERTICAL: 1) Salvator — Adam; 2) Ma — Airy — Remal; 3) Origen — Carnavon; 4) Age — Artek — Co — Ua; 5) Basi — AET — Lg — Rs; 6) Ele — Ma — Hata — Ra — Ed; 7) LL — Megs — Margarină; 8) Ionacu — Gad — Nin; 9) Blond — Termolabilă; 10) Diesel — Unitate; 11) Ro — El — Retz — II; 12) Ares — Scadență; 13) Ear — Eustachio — Tou; 14) Raovită — Aa — Inela.

Fotografiile foarte diferite... au fost trimise la concursul nostru de către cititori. ● 1. ANIL SANDRA din Sandernagore ne-a trimis această frumoasă fotografie reprezentând o fetiță alături de o căprioară. ● 2. „VAI CE LUME PAȘNICĂ!” este intitulată această frumoasă fotografie pe care o oferim cititorilor noștri cu prilejul Zilei Internaționale a copilului. Ea ne-a fost trimisă de FUNG FOOK MING, din Hongkong, pentru concursul de fotografii al revistei noastre. ● 3. Celebrul palat din Potala, la Lasa (Tibet). Timp de sute de ani, în regiunile acestea nu călca picior de călător. Acum în Tibet a început o viață nouă (fotografie trimisă de HO ȘI-IAO).

